

Dreptatea

SĂPTĂMĂNAL AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT

Imaginea

României văzută din interior

NU-I chiar apocaliptică. Avem de toate: și miliardari. Și milionari. Și oameni ajunși în pragul sărăciei. Și muritori de foame. Și inflație. Și magazine pline. Și piețe pline. Și buzunare goale. Și șomeri. Și peste două sute de partide. Și câțiva oameni politici. Și mult politicianism. Și sindicate. Și mineri. Și Guvern. Și corupție. Și președinți. Și de țară (chiar doi: unul la București și altul la Chișinău). Și de partide. Și de firme. Și de companii. Și handicapați de rând. Și demnitari cu certificate de handicapați în regulă. Și prostituate. Și proxeneți. Și trafic de carne vie. Și trafic de valută. Și trafic de droguri. Și contrabandiști obișnuiți. Și contrabandiști care sparg embargoul. Și un Rege legitim, ținut la distanță de Țara Sa. Și un rege al țiganilor. Și un împărat al aceleiași etnii. Și alba-neagra. Și Caritas. Și alte jocuri de întrajutorare. Și eroi-martiri. Și ucigași-martiri. Și torționari-martiri. Și presă liberă. Și presă nedeclarat aservită. Și presă ticăloasă. Și presă pornografică. Și ziariști asemeni presei. Și, orice s-ar spune, avem și Televiziune (să ne-nșele, să

În căutarea promisiunilor electorale

ne-ndrume).
Și arabi. Și turci. Și chinezi. Și somalezi. Și peste trei milioane de români care vorbesc limba moldovenească. Și hoți. Și criminali. Și violatori. Și homosexuali. Și alcoolici. Și nostalgici. Și conservatori. Și reformiști. Și reformați. Și poluare. Și deșeuri. Și morți. Și dispăruți. Și milioane de avortați. Și dughene. Și dugheniști. Și primari. Și câteva sute de proprietari de pământ. Și câteva milioane care așteaptă să redevină. Și festivalism. Și festivaluri. Și festivități. Și o recoltă bună de struguri. Și vine iarna. Și cui îi pasă?

Mircea Vlad

- Din Sumar:**
- Așa a fos la 8 NOIEMBRIE 1945 pag. 3
 - Între Elțin și Iliescu pag. 6
 - Corneliu Coposu și Silviu Brucan, față în față pag. 8

- Jocurile de întrajutorare ajunse în Parlament pag. 9
- Martiri ai Bisericii Greco-Catolice pag. 12
- Milenara Monarhie britanică pag. 14

Maxima săptămânii: "La omul cinstit, ca și la câinele tăcut, nu vocea e de temut, ci tăcerea". (Aristotel)

3-10 noiembrie

Efemeride

✝ În această lună, în ziua a opta, este pomenit Soborul Maimarilor Arhistrategi Mihail și Gavriil, al căror cult - adus la Constantinopol din Orientul păgân - a fost suprapus, prin sincretism, Legii Creștine. Mihail, preafcuviințatul maimarele peste cetele celor fără trup, în număr de nouă: Serafimii, Heruvimii, Scaunele, Domniile, Stăpâniile, Începătoriile, Puterile, Arhanghelii și Îngerii. Împreună cu Sfântul Mihail, Arhanghelul, prăznuim și pe prea frumosul și prea veselitorul Arhanghel Gavriil. Prăznuindu-i pre ei, chemăm harul și ajutorul lor, rugându-i ca prin rugăciune să aflăm scăpare de rele și să ne învrednicim în credință.

4.XI.1944 - Generalul Constantin Sănătescu, în calitate de prim-ministru, formează un guvern de coaliție al Frontului Național Democrat cu Partidul Național Țărănesc (Maniu) și Partidul Național Liberal (Brătianu), care durează până în decembrie 1944.

5.XI.1992 - S-a redeschis, la București, nunciatura apostolică a Vaticanului pentru România.

6.XI.1882 - S-a născut Aurel Vlaicu (m. 1913), inginer, constructor și inventator român, pilot și pionier al aviației mondiale.

7.XI.1877 - După intense pregătiri de artilerie, trupele române ocupă reduta Rahova, unul dintre principalele puncte de rezistență ale armatei otomane de pe linia Dunării.

8.XI.1991 - Are loc marele miting organizat de TUNȚ în Piața Palatului Regal din București, cu ocazia împlinirii a 46 de ani de la ultimul miting al tineretului național-țărănesc din 8 noiembrie 1945, când tinerii țărăniști au făcut scut viu în jurul Majestății Sale Regele Mihai I.

9.XI.1330 - A început lupta de la Posada (9-12), loc neidentificat, unde oastea voievodului Basarab I a înfrânt oastea maghiară a regelui Carol Robert de Anjou.

10.XI.1940 - Are loc devastatorul cutremur din noaptea de 9-10 noiembrie când se prăbușește celebrul bloc "Carlton" din București, considerat o mândrie a tehnicii moderne.

Radu Mihnea Dragomir

Monumentul Infanteriei - București al "Pifanilor" care s-au jertfit în crâncenele lupte de supraviețuire și întregire a neamului românesc în Marele Război din 1916-1919, a prins contur la 1 noiembrie 1931, când concursul a fost câștigat de sculptorii Ion Jalea și Ion Georgescu. Macheta, din pământ, a fost văzută și aprobată de comisie la 7 mai 1934, iar la 1 iulie 1934 încep lucrările. În 1936, frumosul monument este inaugurat urmând să cinstească Eroii Neamului; amplasarea fiind făcută în fața Muzeului Antipa. Legenda Eroilor infanteriști, împreună cu materializarea ei - monumentul - au fost distruse de comuniști într-o singură noapte.

COMUNICAT

Organizația Muncitorească Centrală a P.N.Ț.C.D. anunță membrii și simpatizanții săi că în cursul lunii noiembrie a.c. în zilele de joi 4-11-18-25, la ora 17 la sediul central din corpul B, etaj I, din Bdul Carol I nr.34, se vor ține conferințe în spiritul doctrinei și programului partidului nostru, după cum urmează:

- Joi 4 noiembrie 1993, ora 17-19 va conferența dl. ec. MIRCEA CIUMARA, deputat și director al departamentului "Finanțe", pe tema: "CAI DE STOPARE A INFLAȚIEI ÎN VIZIUNEA P.N.Ț.C.D."

- Joi 11 noiembrie 1993, ora 17-19 va conferența dl. av. RĂZVAN DOBRESU, deputat și membru supleant în Biroul de Conducere al P.N.Ț.C.D., pe tema: "APĂRAREA ȘI GARANTAREA DREPTULUI DE PROPRIETATE ÎN CONCEPTIA P.N.Ț.C.D. CU APLICARE SPECIALĂ LA IMOBILELE CONFISCATE DE STAT SUB DIFERITE FORME".

- Joi 18 noiembrie 1993, ora 17-19 va conferența dl. VALENTIN GABRIELESU, senator și secretar general al P.N.Ț.C.D., pe tema: "DESPRE PARTIDE SOCIALE, LIBERALE, CONSERVATOARE".

- Joi 25 noiembrie 1993, ora 17-19 va conferența dl. ing. ULM SPINEANU, membru supleant al Biroului de Conducere al P.N.Ț.C.D., pe tema: "CONTRADICȚIILE ȘI PARADOXURILE ROMÂNIEI LA INTRAREA ÎN COMUNITATEA EUROPEANĂ".

Prin acest comunicat invităm comitetele filialelor muncitorești din cadrul Organizațiilor Județene P.N.Ț.C.D. să-și țină ședințele săptămânale tot în ziua de joi, între orele 17-19, aceasta pentru a se cunoaște activitatea Organizației Muncitorești Centrale și a ne stabili programul de activitate în ansamblu.

Secretar general: Vlad Roșca
Președinte: Ion Lambru

Mult stimatelor Doamne Director,

Îndrăznesc să mă adresez pe această cale pentru a vă aduce la cunoștință cele ce urmează:

Prin Hotărârea Judecătorească Dosar 2/116/1992 mi s-a aprobat l ha pădure pe care nici acum nu l-a măsurat Ocolul Silvic. Anexez și Hotărârea Judecătorească pentru a vă convinge și pentru a interveni la forurile din Galați.

Doina Cornea și Coposu
Ne-ar aduce tot folosul
Dacă ar conduce țara
Ne-ar aduce primăvara
Ne-ar aduce Monarhia
Ar distruge anarhia
Trăiască România.

Cu cel mai profund respect, vă mulțumesc.

Ilie Caraman
Comuna Vârlezi, județul Galați

Cititorii întreabă, medicul răspunde

Doamnei CRISTESCU NINA, din București, sector 6, vă așteptăm pentru flac. PILO și pentru doamna Sapianu Magdalena să vă facem rețeta compensată 75% cu STUGERON, METOCLOPRAMID și EMETIRAL.

Doamna SURUPĂ-CEANU MARIANA, din sect.2, este anunțată pe această cale să trimită pe cineva să-i dăm FUROSEMID, HIDROTRIX și XANEF. Ne pare tare rău de moartea soțului dv. și vă trimitem pe această cale condoleanțe.

Doamna OFELIA ENESCU, din București, str. Luterană, nr.3, ne trimite printr-o prietenă de-a noastră din partid medicamente pentru dotarea farmaciei noastre. Vă mulțumim în numele pacienților Cabinetului nostru și al nostru personal.

Domnului PLETOSU ION, din sect.1, suferind de ULCER DUODENAL. Îi recomandăm produsul bulgăresc HIS-

TODIL care se pregătește la farmacia CARDIA. Vă așteptăm să vă facem un mic control (și al greutății!) și să vă scriem rețeta compensată.

Domnul ALDEA CONSTANTIN (și doamna) sunt așteptați la noi pentru a le compensa biletele de cură balneară în stațiunea AMARA.

Domnișoarei CRISTINA NICOLAU, din sect.1, suferind de hipotensiune arterială (10-6) îi recomandăm să ia 3 tablete EFEDRINĂ sublingual pe zi și controlul tensiunii arteriale zilnic.

Domnul IULIU ȚUREA, de 67 ani, din sect.1, București, prezintă amețeli, o stare de disconfort și dureri occipitale. Tensiunea arterială 170/100 mmHg. Vă recomandăm să luați 1 tabletă de FUROSEMID la 2 zile și 10 picături de ERGOCEPS de 3 ori pe zi. Controlul tensiunii arteriale din 3 în 3 zile, regim desodat (fără sare cât se poate) și mai multă mișcare (mers pe jos fără mare greutate în mână). Respectați orele de somn și evitați locurile închise în care se fumează.

Doamnei VERA MARIA NEAGU, de la "România liberă" îi mulțumesc pentru ul-

timizele 4 buletine din "Viața cultelor și relațiile interetnice" și o așteptăm la noi pentru 3 flacoane de VITA IODUROL.

Cu ocazia dezvelirii bustului lui Ion Mihalache de la Topoloveni, sâmbătă 23 oct. a.c. **domnul profesor NICOLAE ENESCU, str. Negru Vodă, nr.137, Topoloveni,** tel. 11135/0977 ne-a rugat să-i procurăm câteva cutii de ROMPARKIN, foarte necesare unei rude. Suntem în măsură să vă anunțăm că am primit de la **doamna SMARANDA JUCAN 4 (patru)** cutii de ROMPARKIN pentru care îi mulțumim și noi. Rămâne să vedem cum le trimitem cât mai repede să ajungă la dv.

Domnul BOBINĂ Ghe. de 69 de ani, din sect. 1 este așteptat la noi pentru efectuarea unei ELECTROCARDIOGRAMME.

Domnul SZABO ȘTEFAN, din sect.3, victima unei agresii fizice la mitingul din fața Ambasadei ruse, din ziua de 19.10.1993, are 2 coaste fisurate și o plagă parietală stângă. Îl așteptăm la Cabinet.

Dr. George Calalb

Dreptatea

Secretar general de redacție:
MIRCEA VLAD

Sefi de departament:
OVIDIU PATRĂȘCANU: politic
OANA STĂNCULESCU: economic
DANIEL PUREC: anchete
ȘTEFAN CALIGA: internațional
IOAN FRÂNCU: sport
LIVIU GHÎTESCU: agricultură
DANA POPESCU: social
PAN IZVERNA: cultură
DAN BĂNICĂ: informații

Fotoreporter: **PETTER GHEORGHE**

Grafică și machetare:
ROXANA BURCESCU

Secretar de redacție:
LUMINIȚA PARĂ

Financiar-contabilitate:
ECATERINA BUCĂ

Juridic:
GHEORGHE POPESCU

Documentare:
CONSTANTIN CEACU

Difuzare:
GHEORGHE DUMITRU, DRAGOȘ CEACU

Secretariat:
GEORGIANA MIJA

Curier:
LUMINIȚA DAMIAN

Correspondenți speciali:
SUA: SILVIA DUTCHEVICI

SUA și Canada:
ADRIAN MIHAIL GRIGOROPOL

Geneva, München:
STELIAN IONESCU

Bruxelles: COSMIN BROASCĂ

Correspondenți teritoriali:
SORIN GRECU - Cluj

VIRGIL COSMA - Iași

RADU SIMION BORDEANU - Hunedoara

NICU VRÂNCEANU - Bacău

COSTEL IONESCU - Brașov

MĂLIN DUMITRIU - Alba

VASILE VASILCA - Alba

IONEL BOTEA - Caraș-Severin

OCTAVIAN MOCANU - Brăila

FLORIN RĂDULESCU - Vrancea

MIHAI ENCIU - Sibozia

GHEORGHE SIMIANU - Suceava

ADRIAN SIMEANU - Argeș

EMANUEL PITIC - Prahova

DIANA MUNTEANU - Prahova

MARIUS IARCA - Prahova

CĂTĂLIN POPESCU - Prahova

Redacția și administrația
Calea Victoriei nr.133, et. 2

Tel. 650 41 25

Fax. 650 64 44

70 179 - București - sector 1

Cont virament nr. 4510501106

B.C.R. filiala S.M.B.

Tehnoredactare
computerizată:
**RL-Info
Team**

Șefi tură calculator:

**Viorel Sulica
Mihnea Radu**

Tipar executat de tipografia:

România Liberă

Pios omagiu

A trecut în neființă un om de mare omenie, **Ioan Dumitru** în vârstă de 82 de ani, fost slujbaş al întreprinderii "Laminex", om care a servit cu fermitate democrația, s-a evidențiat prin onestitate și caracter, și a dobândit, în fața tuturor cunoscuților fama unui om adevărat.

Dumnezeu să-l așeze în rândurile dreptilor și să-l facă parte de odată veșnică.

P.N.Ț.C.D. exprimă familiei îndoliate cele mai adânc simțite condoleanțe.

Pierdut toate actele firmei "SOCIETATEA IMPORT - EXPORT TRANSPORT". Le declar nule. (231)

Pierdut carnet de student în numele PĂTRAN ION CODRU

declar nul. (233)

Dreptatea

Așa a fost la 8 NOIEMBRIE 1945

Prima și cea mai mare manifestație anticomunistă din sud-estul european (până la Revoluția din decembrie 1989) a fost cea din noiembrie 1945, la care am participat cu organizația țărănistă din care făceam parte. Fiind ziua sfintilor Arhangheli Mihail și Gavril, onomastica Regelui nostru, în București și în alte numeroase orașe ale țării, sute de mii de cetățeni, din toate categoriile socio-profesionale, au ieșit în stradă, ridicându-se împotriva conducerii comuniste trădătoare și afirmându-și, totodată, voința de a trăi în libertate, într-o democrație adevărată. Punctul culminant al evenimentului l-a constituit uriașa demonstrație antitotalitară din Piața Palatului Regal, organizată de partidele democratice, care au mobilizat populația prin manifeste răspândite în Capitală cu câțiva timp mai înainte. Au răspuns chemării intelectuali, studenți, muncitori din marile uzine bucureștene (Malaxa, Vulcan, Wolf, de la C.F.R. și S.T.B. etc.), țărani meșteșugari, elevi.

Din peste o sută de mii de piepturi s-a scândat fără încetare "Libertate", "Regele și Patria", "Vrem guvern democratic", "Jos slugarii comunisti", "România liberă" etc. Speriate de radicalismul și amploarea demonstrației, autoritățile comuniste au încercat să împrăștie oamenii trimițând în Piață 3 autocamioane cu "activiști" înarmați cu bățe, rânji și lanțuri. Mașinile au pătruns în viteză în masa manifestanților în timp ce agresorii loveau de pe platforme, provocând numeroase victime. În legitimă apărare, cetățenii au imobilizat autovehiculele, după care ocupanții s-au refugiat, cu chiuu cu vai, în curtea interioară a imobilului în care își aveau sediile Ministerul de Interne și Confederația Generală a Muncii (ulterior sediul C.C. al P.C.R.). Nereușind să spargă manifestația, care a continuat cu o tot mai mare amploare, în jurul orei 15 autoritățile comuniste au ordonat blocarea accesului în și din Piața Palatului și deschiderea focului împotriva demonstrațiilor.

Au fost desfășurate, în aceste scopuri, forțele ale Poliției, Siguranței și Diviziei Tudor Vladimirescu, care au tras în oameni și au operat numeroase arestări. Din cauza unor erori în coordonarea represaliilor, autorii acestora s-au împușcat și între ei. De exemplu, soldatul Mircea Bădescu, din Divizia Tudor Vladimirescu, a fost omorât, în fața fostului Teatru, cu 5 gloanțe de armă automată trase din Ministerul de Interne. Viața a peste o mie de tineri, reținuți atunci și ulterior pentru activitate anticomunistă, a constituit "moneda de schimb" cu care Gheorghiu-Dej și Petru Groza l-au șantajat pe M.S. Regele Mihai la "abdicarea" din 30 decembrie 1947.

Încercând să mistifice realitatea, presa comunistă a vremii a scris că la 8 noiembrie "câteva sute de elemente descompuse - legionari și tot felul de reacționari vânduti capitalismului - au provocat unele dezordini în capitală și în alte orașe ale țării". Impresionanta manifestație anticomunistă din acea zi a rămas

însă în conștiința poporului român, ca un eveniment de referință în lupta sa împotriva ciumei roșii care ne-a terorizat timp de peste patru decenii. Din Partidul Național Țărănesc, care a dat cele mai numeroase jertfe în această bătălie, se cuvine să menționăm că un rol important în organizarea și desfășurarea marii manifestații de acum 48 de ani l-au avut Ilie Lazăr, Ioan Lup, Șerban Ghica, Ion Diaconescu, Mihai Tarța, Ion Lambru, Vasile Bercau, Ion Bărbuș, Dumitru Teodorescu, Victor Răducanu, Constantin Ceacu ș.a. Unii și-au pierdut viețile tinere în închisorile și lagărele comuniste, ceilalți, ajunși la vârsta senectuții, au supraviețuit după ani grei de crâncenă detenție. Mesajul tuturor, pentru cei de azi, nu poate fi decât acela de a lupta cu perseverență pentru instaurarea, în țara noastră, a adevăratei democrații. Nu trebuie acceptată transformarea cuceririlor democratice ale Revoluției din decembrie 1989, obținute prin jertfa de sânge a tineretului, într-o "democrație originală", care nu urmărește altceva decât instaurarea puterii politice a unui partid de factură totalitară, neocomunistă.

Dinu Meteșan

Râul de iubire...

"Regele este eapul întors spre eer al unui popor întreg. Când unui popor i se ia regele, este decapitat."

Gabriel Liiceanu

Un râu de oameni este bulevardul filmat de la înălțime. Un râu care unduiește în valuri colorate spre biserica Sfântul Gheorghe, unde este așteptat Majestatea Sa Regele Mihai, la slujba în 25 octombrie, ne-am adunat să ne sărbătorim REGELE, aici, în Aula Facultății de Drept, unde, Imaginile-de atunci le retrăim cu emoție. La distanță, în timp, ele au prins aură de simbol. Deși eram acolo, în acea multime, pe care nu o mai încăpeau marile bulevarde, și am văzut cum trei trupurile noastre alăturate erau asemenea unui râu: un imens râu de IUBIRE, care își ieșea din mătca. Pentru că aproape o jumătate de secol, am fost bolnavi de lipsă de iubire. Am suferit și cu stea roșie în frunte! Și ne-a fost dat atunci, de Paști, să ne luăm "rația" de IUBIRE, așa cum de Crăciun ne-am luat "rația" de LIBERTATE!

Dar nu mai vrem rații: vrem ÎNTREGUL, căci suntem însetați de libertate și de iubire. Și ne dăm seama, pe zi ce trece, că numai Majestatea Sa Regele Mihai ni-l poate da! La mulți ani, Majestate!

Rodica Rarău

Ovaționându-l pe Rege și huiduindu-l pe uzurpator

Pe traseul cuprins între Palatul Regal și Cotroceni, s-a desfășurat, cu prilejul zilei aniversare a Majestății Sale Regele Mihai I, un marș în care s-au înrolat devotații cel mai fideli și mai neabătuti ai Monarhiei. Și-au reconfirmat, pe parcursul unor buni kilometri, crezul și convingerea nezdrușcinate că numai Monarhia Constituțională este forma de stat ce se potrivește României. Căci nicidecum în istoria noastră nu s-a pomenit de vreun presedinte, oriunde ar fi fost el, la un ținut, la un județ, dar nicidecum în Tara Românească sau în Moldova. Au fost scurte treceri de timp în care, la cărma principatelor române, au fost căpetenii ce au purtat alt nume, dar tocmai ele confirmă și subliniază regula. Până și în perioada domniilor fanariote, trimise de la Stambul, în fruntea țării se aflau domni, os domnesc.

Toate aceste adevăruri se regăsesc în mesajele rostite de vorbitorii la mitingul ținut în Piața Palatului Regal, după încheierea marșului ce a dat ocol Palatului Cotroceni, unde prezenta unui uzurpator, cu toate suitele și consilierii săi, nu poate întineca sacra legitimitate a aceluia ce este, prin naștere, prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Regele tuturor Românilor, Majestatea Sa Mihai I. A fost și un avertisment pentru potrivnici.

Mitingul a întrunit o participare mult mai numeroasă - mii de oameni adunați, între timp, în așteptarea coloanei ce a înfruntat Cotroceni, dar, la insistențele repetate ale organizatorilor, i-a aplicat locatarului din deal un tratament îngăduitor. Adică, l-au huiduit doar, fără să-l alunge!

F. Ioan

Majestate

Promoția 1943 ofițeri activi Infanterie, care a avut onoarea să primească un mesaj din partea Majestății Voastre, cu prilejul aniversării a 50 de ani de la obținerea gradului de sublocotenent, aniversare ce a avut loc la 3 iulie 1993 în incinta Academiei de Înalte Studii Militare din București, nu poate uita nicidecum acele momente sublime de entuziasm patriotic declanșate la citirea mesajului Majestății Voastre.

De aceea, cu ocazia aniversării zilei onomastice a Majestății Voastre, întreaga promoție 1943 de ofițeri regali de infanterie, ca și ceilalți ofițeri regali din alte arme și promoții, vă urează, Majestății Voastre și Augustei Familii Regale, cele

mai calde urări de sănătate și viață lungă, cu speranța că aberantele și inumanele măsuri abuzive, fără nici o justificare morală sau juridică, ce vă împiedică să fiți în mijlocul Patriei, unde v-ați născut, crescut și educat în spiritul religiei creștin-ortodoxe, vor fi cât de curând înlăturate.

Vă asigurăm că sunteți și veți fi în inimile noastre, cei care v-am cunoscut și am servit țara și pe Majestatea Voastră, respectând jurământul depus.

Vă așteptăm cu drag să vă primim (ca la 26 aprilie 1992) pentru că, Majestate, vă iubim și în mijlocul nostru cât de curând vă dorim.

Așa să vă ajute și să ne ajute Dumnezeu!

Colonel Gheorghe Ceteran,
în numele tuturor ofițerilor
regali din toate armele și toate
promoțiile Armatei Române.

Mihai

Un nume drag, predestinat parcă să fie purtat cu cinste de oameni de seamă ai patriei noastre, este cel de MIHAI. Cel mai iustru va rămâne pentru noi VITEAZUL DOMNITOR - ÎNȚĂUL FĂURITOR AL UNIRII celor trei Provinciile Românești. Cu două secole și jumătate mai târziu, se naștea cel ce avea să devină LUCEAFĂRUL literaturii noastre, iar în 1877, un eminent prim-ministru rostea istoricele cuvinte: "Suntem independenți! Suntem o națiune de sine stătătoare!" Trei ani după aceste evenimente, venea pe lume viitorul CEHLAU al prozei românești, iar în 1921 - ultimul (din punct de vedere cronologic) dintre Domnitorii nostri, cel care a fost surghiunit, dar care n-o încetă nici o clipă să lupte pentru binele poporului său și care dorește (și i-o dorim și noi) să-si poată consacra tot restul vieții acestui nobil ideal. Nu întâmplător, Regele Ferdinand Întregitorul i-a dat nepotului său - născut la trei ani după Marea Unire - numele de MIHAI, în semn de omagiu adus VITEAZULUI DOMNITOR ce o realizase pentru prima oară.

Cu ocazia Zilei de 8 Noiembrie, le urez tuturor

celor ce-si sărbătoresc onomastica, și în primul rând Regelui MIHAI I al României, LA MULȚI ANI!

De 8 Noiembrie

Măria Ta, cu dragoste îți scriu,
Un sincer LA MULȚI ANI! vrând-să-ți urez,
Și, fiindcă la Versoix nu pot să viu,
De-aici din București, Te-mbrățișez!

Cinstind cum se cuvine Sărbătoarea
Numelui scump al Majestății Tale,
Cu-un dor nestins noi stergem depărtarea,
Și presărăm cu flori Augusta-Ti ca lei!

Flori românești, care-si deschid întruna
Petala ROSII, GALBENE, ALBASTRE,
Îți oferim acum si-ntotdeauna
Ca semn peren al prețurii noastre!

Azi, 8 Noiembrie-I și ziua-n care
Noi ne rugăm de bunul Dumnezeu
Să avem din nou o Românie Mare
Și un Domnitor - cum am avut mereu!

Prof. Gh. Constantin

M.S. Regele Mihai inspectând frontul de est alături de Mareșalul Antonescu

**Întâlnirea dlui Corneliu Coposu
cu studenții
Universității București**

"Studentimea trebuie să fie în fruntea tuturor mișcărilor generoase care sunt indispensabile și care pot ajuta la normalizarea vieții societății noastre..." a subliniat dl Corneliu Coposu, președintele PNȚCD, joi, 28 octombrie, la întâlnirea cu studenții Universității București. Întâlnirea a fost organizată de **Solidaritatea Universitară** și a avut ca temă **"Integrarea euro-**

peană". Timp de aproape trei ore, în cel mai mare amfiteatru al Facultății de Matematică, devenit acum neîncăpător, dl Coposu a vorbit despre necesitatea europeanizării României și a răspuns zecilor de întrebări ale studenților prezenți.

Comparând Consiliul Europei cu o instituție de învățământ superior, vorbitorul a subliniat că **"...deși am fost și am rămas totdeauna europeni, în sfârșit, după mai multe încercări, am trecut examenul de admitere la facultatea de democrație și civilizație europeană. Acest lucru s-a putut întâmpla încă din 1990, dar cei de la putere, prin gafele lor repetate, au amânat aderarea noastră la C.E. Chiar și acum nu putem fi siguri dacă viza noastră la C.E. ni se va prelungi, fiindcă s-au pus niște clauze care vor trebui respectate. Opinia publică va trebui să exercite presiuni morale asupra guvernanților pentru ca ei să ducă la îndeplinire aceste clauze"**.

A consemnat Dana Popescu

**Jocuri de culise între partidele
din coaliția guvernamentală
Sprijinindu-se pe "Caritas",
PUNR șantajează PDSR-ul**

La sfârșitul verii s-a deschis sezonul negocierilor dintre partide. Curios, negocierile s-au purtat între partidele coaliției guvernamentale căci contactele cu partidele de opoziție s-au rezumat la câteva schimburi de păreri pe teme nicidecum politice și în locuri cum ar fi bufetul Parlamentului. Bineînțeles, reprezentanții Puterii au încercat să dea în presă imaginea unor dialoguri putere-opoziție sănătoase, trainice, ale căror dedesubturi ar fi mai adânci decât groapa Marianelor. În ceea ce privește negocierile din interiorul coaliției, acestea au avut un leit-motiv mai mult decât ridicol. Anume că PDSR ar fi șantajat de către partidele sale satelite! Potentialul șantaj ar consta în modul de votare în camerele Parlamentului, iar în cazul PUNR-ului ar trebui luat în seamă și fenomenul "Caritas" prin care PDSR-ul ar pierde din electorat în favoarea adeptilor funariați. Ne întrebăm însă cum se poate ca niște bieți șantajați să ajungă în postura de șantajisti? Suntem convinși, că zâmbitorul președinte de la Cotroceni n-ar lăsa în ruptul capului, din motive lesne de înțeles, să se înlămpie așa ceva, iar implicarea unor parlamentari PDSR în jocul de la Cluj nu face să confirme aceasta. **Deci "marile negocieri" între PDSR și PUNR nu sunt decât înțelegeri care suferă modificări în funcție de evoluția jocului Caritas.** În tot cazul, respirația artificială aplicată Caritas-ului de către Putere nu face decât să pună în pericol - în viziunea noastră - alegerile anticipate, deoarece încheierea acestui joc după alegeri ar însemna câștigarea unui capital electoral imens de către alianța PDSR/PUNR.

Faptul că jocul inițial peunist a fost preluat din mers de către pedeseristi și mai-marii lor este confirmat și de "atacul" la Isărescu, guvernatorul BNR, dat de PDSR și Guvern care se opune emisiunii de masă monetară fără acoperire, necesară ștergerii urmelor nefaste ale jocului, emisiune care nu face în ultimă instanță decât de sacrificie simplu celătean pe altarul intereselor criptocomuniste, cum de altfel, s-a mai întâmplat de câteva ori din '89 încoace. Amuzantă este și neconcordanța între acțiunea conjugată PDSR/PUNR de a legitima "jocurile de intrajutorare" pe de o parte, iar pe de altă parte declarația domnului Ilescu că cei care participă la astfel de jocuri o fac pe propria lor piele și că este regretabil că nu s-a găsit până acum o soluție de interzicere a astfel de jocuri. În momentul actual, pentru Opoziție este foarte important să fie atentă în ce curte va fi aruncată pisica moartă în clipa în care Caritas-ul se va sparge, cu atât mai mult cu cât jocul are lumină verde și în Valea Jiului.

Ovidiu Pătrășcanu

Pios omagiu

Dr. DANIEL POPESCU, medic veterinar, vechi militant al PNȚCD în județul Argeș, a trecut la cele vesnice. Conducerea PNȚCD va păstra neuitată amintirea acestui vrednic slujbaş al intereselor zootehniei românești, om de omenie, prețuit de toți cei care l-au cunoscut. Adresăm familiei îndoliate cele mai adânc simțite condoleante.

APEL

Tineretul Universitar Național Tărănesc Creștin Democrat vă cheamă **luni, 8 Noiembrie, la 16**, la mitingul din Piața Palatului. TUNȚCD declară 8 Noiembrie Ziua Solidarității Studențescă în amintirea lui 8 Noiembrie 1945 când, de sărbătoarea Sf. Arhanghel Mihail și Gavril, studenții au organizat o manifestare de simpatie pentru Majestatea Sa Mihai I al României.

Președinte TUNȚCD, Marius Bostan

**DI ION LAMBRU, președintele Organizației
Muncitorești Centrale, se destăinuie
Am stat pe genunchii lui Ion Mihalache**

Rep. - Dle președinte, scurta alocuțiune pe care ați rostit-o la comemorarea de la Topoloveni a lui Ion Mihalache a lăsat o impresie profundă. Cum l-ați cunoscut?

- Eram copil la casa părinților mei în comuna Bâldana, unde tatăl meu a fost primar în două rânduri pe listele Partidului Tărănesc al marelui bărbat de stat. Prin 1924 a venit din nou la noi acasă, cum venea adeseori împreună cu **Cezar Spineanu**. Prima sa dorință, adresată mamei mele, era de a-i da o cană cu lapte **"din acela nemaipomenit pe care numai tu îl ai"**. Uităndu-se la mine, ce-mi făceam de treabă prin preajma sa, m-a luat pe genunchii săi, m-a prins de bărbie și mi-a spus: **"Ionică, țizule, ai grijă să nu greșești în viață. Să nu-l faci de rușine pe taică-tău și pe mine. Să fi cinstit și corect toată viața"**. Un crez pe care l-am urmat cu sfințenie de atunci.

- L-ați mai revăzut de atunci?

- Sigur. În afara de vizitele ce le-a făcut la Bâldana, pe măsură ce creșteam, mă apropiam tot mai mult de el. Iar când, muncitor la C.F.R. fiind, am devenit membru al Partidului Național Tărănesc după fuziunea cu Partidul Național al lui Iuliu Maniu, înrolat în partidul al

neață, o haită de comuniști l-au prins și l-au aruncat de viu într-un cuptor unde a ars pur și simplu. Un altul a fost maestrul **Stoian** de la Armătura, luat noaptea de lângă familie, soția și fiica de 9 ani, legat cu lanțuri și dus pe câmp la Chitila unde l-am găsit după trei zile cu gura plină de pământ și oasele zdrobite. **Dumitran Ion**, omorât în bătaie și chinuit la Văcărești tot de aceiași "tovarăși". La fel și mulți alții care au suportat violențe și chinuri greu de imaginat. **Victor Răducanu**, actualul nostru secretar general, a fost împușcat și mai are și acum urmele gloanțelor în corpul său.

- Teribile pilde de devotament!

- Misiunea organizației noastre decurge din îndemnul lui Iuliu Maniu, care încă din 1944 ne-a spus: **"Să nu lăsăm muncitorimea română, manuală și intelectuală, să cadă pradă bolșevismului care să-i otrăvească sufletul și să o îndepărteze de morala creștină!"**. În acest spirit s-a format un comitet care a început să activeze cu fervoare, iar rezultatele acestei munci s-au văzut la alegerile din '46 când peste 70% din voturi au aparținut P.N.Ț. S-a văzut atunci că sloganul potrivit căruia muncito-

reușit să deplaseze 108 membri s-au precipitat pentru asta din momentul în care s-a aflat de organizarea dezvelirii monumentului. Dacă am fi avut posibilități mai mari, numărul ar fi fost incomparabil mai mare față de ceea ce au vrut să participe. Și așa au venit mulți și prin mijloace proprii. Pentru a fi aduce omagiul lor, nu numai că prezența dar și prin coroane, pancarte drapele etc. Noi ne înțelegem misiunea de a grupă muncitorimea română și de la sale de la orașe într-o **Federație Română a Muncii**. Iar lupta noastră trebuie să ajungă la finalitatea eradicării totale a comunismului și a oricăror rămășițe ale sale din România ca din gândirea poporului român.

- În ce privește relațiile cu ziarul Dreptatea...

- Pentru noi ziarul Dreptatea a fost un instrument puternic și eficient în sprijinul activității. Când am constatat că din motive financiare nu va mai putea apărea am fost profund mâhniți. Am așteptat cu mare nerăbdare reparația lui la care am contribuit și noi cu toate puterile. Am făcut un mare număr de abonamente și am donat în două reprize și sume de bani. Prima oară

100 000 lei iar mai recent 500 000. Dorim să ne răsplătească și ziarul, dar și ziaristii ce îl întocmesc eforturilor noastre. Să nu mai apară greșeli sau omisiuni la relatările despre activitatea noastră. De asemenea întâlnirile săptămânale, prilej deosebit de a răspândi ideile noastre și de a strânge legăturile cu toți membrii și simpatizanții noștri, este necesar să fie reflectate cu regularitate și cu exactitate. Suntem cu mai puternică organizație specializată din cadrul partidului. **Vârful de lance** după cum aprecia președintele PNȚCD, dl Corneliu Coposu, cel ce este Iuliu Maniu și zilelor noastre. Ar trebui să se petreacă la fel și cu celelalte organizații din PNȚCD, de tineret și de femei, de care însă am auzit că nu sunteți prea bine sprijiniți.

- Asta cam așa este. Sperăm însă că lucrurile se vor îmbunătăți și încheiere, ce mesaj doriți să transmiteți prin ziarul nostru?

- Vorbele rostite de Ion Mihalache în adunarea de la Patria: **"Că are suflet de român și crede în Dumnezeu să plece urechea la pământ și va auzi glasul strămoșilor noștri care ne îndeamnă să ne dăruim toate puterile Tării și Poporului nostru"**.

A consemnat F. Ion

cărui vicepreședinte era, ocaziile de a-l vedea erau și mai dese. I-am admirat întotdeauna prestața de țaran sănătos. Orientarea politică și talentul oratoric. A fost poate cel mai mare orator al perioadei interbelice.

- Aceasta este explicația aportului esențial adus de Organizația Muncitorească Centrală la Topoloveni?

- Nu poate fi vorba numai de asta. Organizația Muncitorească are un trecut, fără exagerare, glorios, o istorie bogată. Cum istoria fără adevăr nu face nici cât o ceapă degerată trebuie să o facem cunoscută așa cum este în realitate. Printre jertfele noastre de sânge se numără primul, muncitorul **Olaru** trimis de noi la Timișoara în 1945 cu manifeste. A reușit să le distribuie, dar când să plece, la ora patru, dimi-

rimea CFR-istă ar fi comunistă era o minciună crasă. Eu, din mijlocul lor afirm cu tărie acest lucru. Imensa majoritate a lor proveneau din țărani. Țăranul român nu a fost comunist. Ei toți au fost mințiți și înșelați. Să nu uităm că în toate păturile societății exista și o pleavă. Numai această pleavă și-a plecat de la început urechea la minciunile ce i se serveau. Faimoasa deviză comunistă "un pas înainte, doi pași înapoi" înseamnă: un pas înainte teroare, crime și omoruri iar doi pași înapoi înseamnă jafuri, furturi și minciuni. Acesta a fost partidul comunist pe care oamenii au ajuns cu greu să-l deslușească. Mai sunt încă din acei ce au rămas discipolii lui, aceia care au intrat în casele oamenilor și nu vor să plece.

- La Topoloveni...

- Organizația Muncitorească a

Cum pot fi numiți în funcție miniștrii, respectându-se dispozițiile Constituției României?

În alin. 1 art. 85 din Constituția României se stabilește că Președintele "desemnează un candidat pentru funcția de prim-ministru și numește Guvernul pe baza votului de încredere acordat de Parlament". Votul de încredere acordat de Parlament se proiectează și asupra remanierii guvernamentale reglementate de alin. 2. Remanierarea guvernamentală nu constituie o instituție juridică aparte, ceea ce ar fi necesar să fie consacrată într-un articol de lege distinct. Așa se explică de ce art. 85 din Constituție alin. 1-2 are enunțul "Numirea Guvernului". În alin. 1, nu se menționează la propunerea cui Președintele numește Guvernul. Se subînțelege că-i propune celui desemnat pentru funcția de prim-ministru. Alin. 2 prevede expres propunerea primului ministru, dar omite votul de încredere din alin. 1. Cele două alineate se completează reciproc - ceea ce se subînțelege într-unul, apare expres în celălalt. De aici și unitatea lor de conținut. Din invocarea izolată a fiecăruia din alineate și din luarea în considerație doar a prevederilor exprese, ar fi admisibil ca propunerea pentru numirea Guvernului să fie prezentată de altcineva (șeful partidului majoritar, președintele Senatului etc.). În concluzie, remanierarea guvernamentală își găsește singurul temelie juridic în art. 85 alin. 1 și 2, incluzând votul de încredere din alin. 1, fiind o ipoteză particulară, referitoare la persoane, a numirii Guvernului.

Soluția se impune și din analiza prevederilor de ansamblu ale sistemului de drept. Este cunoscut că între normele juridice, cuprinse în diferite legi, în fond, se stabilește un mare grad de interdependență. Deosebit de utilă este *Legea nr. 34/1991 privind Statutul Băncii Naționale a României*: Art. 45 - În cazul descompletării consiliului de administrație, completarea locurilor vacante se face pe funcție și numai pentru perioada rămasă până la expirarea mandatului celor înlocuiți, cu respectarea

prevederilor de la art. 44. Deci, dacă unul din membrii Consiliului de Administrație urmează a fi înlocuit se reia procedura din art. 44 - care privește: - propunerea primului ministru; - numirea de Parlament. Or, membrii Consiliului de Administrație al Băncii Naționale - inclusiv cei cinci membri care nu au o funcție anume - nu se află pe un plan superior miniștrilor, membri ai Guvernului.

Este de reținut și opinia din lucrarea "Constituția României - comentată și adnotată" - semnată de M. Constantinescu, I. Deleanu, A. Iorgovan, I. Muraru, Fl. Vasilescu, I. Vida și apărută sub egida R.A. "Monitorul Oficial" - 1992 care consideră că, dacă remanierarea ministerelor "depășește anumite limite rezonabile"... "Parlamentul își poate exprima neîncrederea în noua formațiune guvernamentală, care, desigur, va părăsi puterea". (pag. 197). Limitele rezonabile pot fi depășite nu numai numeric. Un guvern de coaliție ar ajunge modificat în structura sa numai de către numirile efectuate de Președinte. Ar mai fi și împrejurarea rezultată din înlocuirea titularilor unor ministere cu rol deosebit (externe, strategie și reformă, finanțe). În lucrarea menționată se admit numiri de miniștri în limite rezonabile, în structura Guvernului aprobată de Parlament la investitură. Completarea executivului - prin divizarea sau înființarea de noi ministere - în concepția autorilor depășește remanierarea, ceea ce implică votul Parlamentului. Aceasta determină alte diferențieri de miniștri numiți prin votul de încredere și cei numiți de Președinte exclusiv. Limite rezonabile în materie constituțională, a dreptului public în general, impun criterii precise de determinare.

Interpretarea logică a prevederilor constituționale este confirmată și de *Regulamentul Camerei Deputaților* (art. 127) potrivit cărora primul ministru prezintă Parlamentului lista guvernului,

Motivul depusă de opoziție în Parlament și respinsă, așa cum era de așteptat, cu ajutorul mașinii de vot, a stârnit vehemente proteste din partea partidului de guvernământ prin luările de poziție ale deputaților acestuia la dezbateri. Ei au argumentat că votul de încredere pentru remanierarea guvernamentală n-ar fi prevăzut expres de Constituție. Pentru lămurirea cititorilor, am considerat necesară expunerea punctului de vedere al unui specialist.

precum și modificările acestuia. Prima ipoteză nu se referă propriu-zis la un guvern constituit, desemnat, ci la lista de candidați propuși. Se subînțelege că eventualele modificări determinate de infirmarea unor persoane propuse sunt modificări ale listei. A doua ipoteză se referă la prezentarea de către primul ministru în Parlament a "modificărilor acestuia", adică ale Guvernului în funcțiune.

Opinia potrivit căreia la numirea unui ministru - trebuie să fie implicat și Parlamentul (prin vot de încredere, aviz ș.a.) nu-i, în fond, anticonstituțională, ci dezvoltă esența democratică a Constituției prin sporirea rolului Parlamentului. Prezentarea în fața Parlamentului are și o reală utilitate practică. Obiectivele pe care și le propune cel în cauză ar spori în eficiență prin sugestii și argumente. În

privința persoanei câștigul ar consta în mai multă credibilitate pentru competența sa și autoritatea egală cu a celorlalți miniștri, obținute în fața Parlamentului.

În susținerea tezei contrarii, ar fi necesară clarificarea următoarelor aspecte:

● Justificarea soluției promovate ca o excepție în raport cu principiul general potrivit căruia dispozițiile privitoare la desemnarea unui organ colegial sunt aplicabile și la desemnarea unora (unuia) dintre membrii săi - adică străvechiul principiu - qui potest plus, potest minus.

Care ar fi soluția, de excepție, pentru împrejurarea descompletării altor organe colegiale desemnate de Parlament?

● Argumentul implicării Parlamentului numai la investirea Guvernului, când se prezintă și Programul său, nu are consistență. Programul guvernului nu-i o lucrare teoretică, ci se realizează prin membrii săi.

● Care ar mai fi diferența în legătură cu problema în discuție față de sistemul Constituției din 1965? (Numai Guvernul numit de M.A.N.)

Opinii, dezbateri asupra prevederilor constituționale demonstrează receptarea acestora în practica social-politică. Prin anii 1938-1939, de pildă, s-a petrecut cazul profesorului *Mihail Manoilescu*, împrejurare care a stârnit dezbateri asupra legalității destituirii Guvernatorului Băncii Naționale, prin decret regal, funcție pe care o avusese reputatul economist. În această viziune ne-am îngăduit câteva reflecții în privința temeiurilor constituționale ale unei remanieri guvernamentale.

Conf. univ. dr. Mihai Pascu

Separarea puterilor în stat și dictatura partidului de guvernământ

Tot mai mult se spune că în România nu se respectă, nu există separațiunea puterilor în stat, că în țara noastră s-a instaurat dictatura partidului de

guvernământ, PDSR (FDSN). Constituția, se mai spune, ar fi vinovată pentru această situație, dar, nu numai, afirmăm noi, ci și oamenii puterii care nu respectă Constituția, nu respectă principiul separațiunii puterilor în stat.

Este arhicunoscut și mult comentat că în Constituție nu s-a prevăzut în mod expres principiul separațiunii puterilor în stat. Omiterea, dacă este omisiune, este condamnabilă, întrucât, după o îndelungată perioadă de dictatură comunistă, se cerea înscrierea acestui principiu. Să

analizăm însă problema dictaturii partidului de guvernământ prin prisma dispozițiilor constituționale. Partidul victorios în alegeri devine prezent în toate puterile statului: domină Parlamentul, fiind "organul reprezentativ suprem al poporului român", "unica autoritate legiuitoare a țării"; același partid constituie Guvernul României. Aceeași persoană, om al partidului de guvernământ, deputat sau senator, poate fi în același timp și ministru.

Partidul de guvernământ este de asemenea reprezentat de președintele României, în urma victoriei în alegeri a persoanei propuse candidat la suprema funcție în stat.

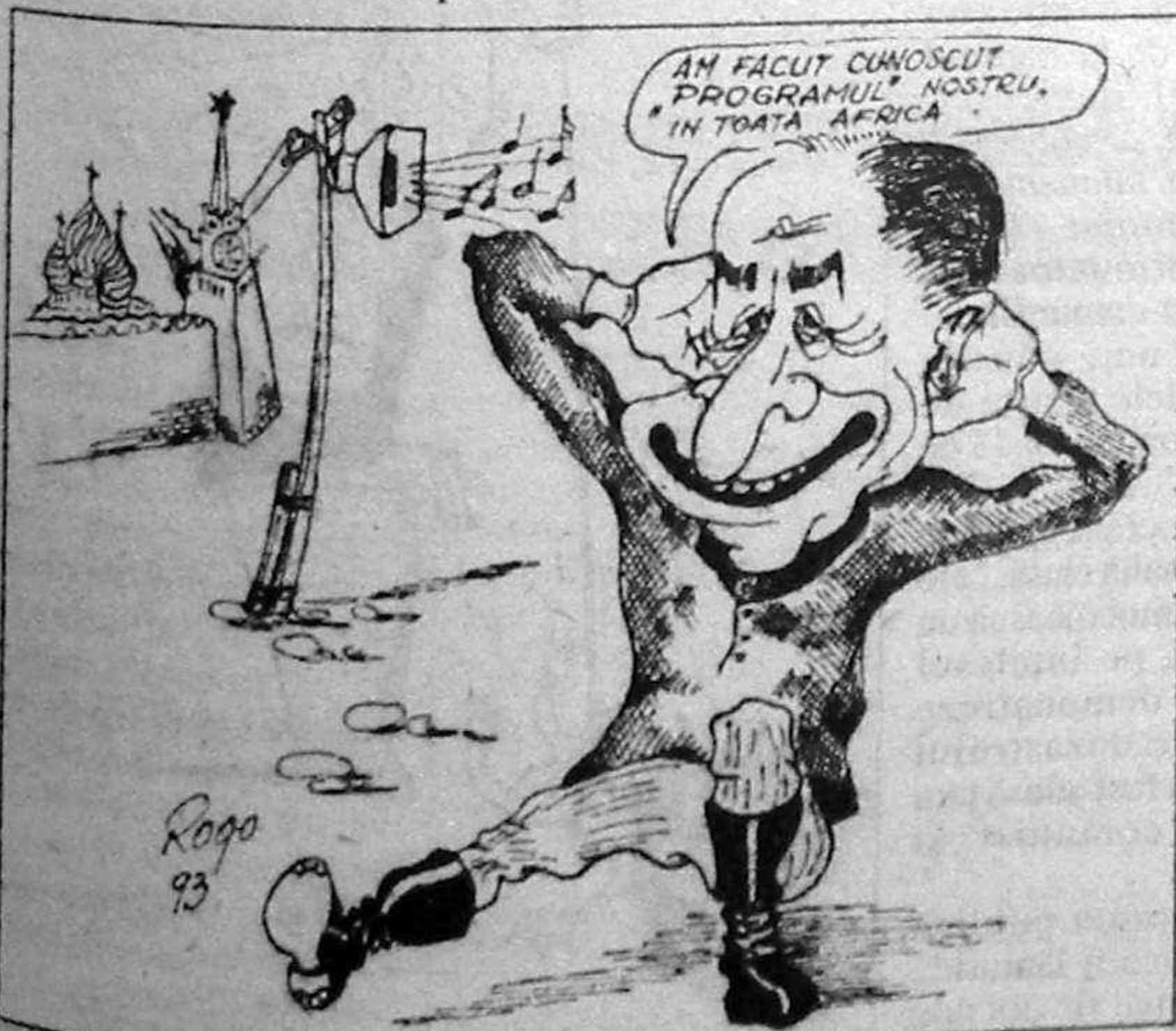
Ne-am aștepta ca, cel puțin, a treia putere în stat, Justiția, să nu fie în subordinea partidului de guvernământ, atâta timp cât Constituția prevede că judecătorii sunt independenți și se supun numai Legii. Independența judecătorului, supunerea sa numai legii, este un act de înaltă conștiință civică, și de multe ori un act de curaj!

Să ne explicăm. Judecătorii (și procurorii) sunt numiți de către

președintele României la propunerea Consiliului Superior al magistraturii. Promovarea - atenție! - transferarea și sancționarea judecătorilor sunt dispuse de Consiliul Superior al Magistraturii. Membrii acestui consiliu, este adevărat, sunt magistrați aleși de către Parlament (de partidul de guvernământ). Tot președintele țării numește în funcții pe: președintele, vicepreședintele, președinții ai Curții Supreme de Justiție, precum și pe procurorul general și pe adjuncții săi. Membrii Curții Constituționale sunt numiți, în număr de câte trei, de către președintele României, Camera deputaților și Senat.

În afara situației dezastruoase în care se află statul de drept, Justiția ar trebui să apere supremația legii: judecătorii trebuie prin acte de curaj să-și devedească independența și înalta conștiință civică. Dar acestea nu sunt suficiente. Este necesar să se regândească unele prevederi constituționale, pentru a instaura separațiunea puterilor în stat, de a stăvili imixtiunea unuia în treburile celorlalte.

Grigore Lăpușanu - Transilvan

În confruntarea cu o opoziție puternică, partidul de guvernământ trebuie să fie el însuși puternic

După două schimbări de firmă și repetate reamenajări de fațadă, partidul aflat la putere de aproape 4 ani și bine instalat la frâna economiei naționale își târâie garnitura guvernamentală printr-o țară aflată în plin regim de disperare. Un partid de guvernământ are în mod obligatoriu nevoie să se confrunte cu o opoziție puternică cu condiția să fie el însuși puternic. Și nu este. Dovada o constituie

guvernamentale ce a făcut obiectul aprinselor discuții din Parlament.

Aproape fără nici o excepție reprezentanții partidelor ce alcătuiesc majoritatea parlamentară au încercat să acrediteze și să mediatizeze intens prin mijloacele de care dispune, **ideea că moțiunea este o piedică pusă pe la spate, un fault grosolan comis pe terenul disputei electorale de către opoziția lipsită de cavalierism.**

În realitate, dincolo de definiția conținută în DEX, moțiunea este o piatră de încercare a bunelor intenții, a adevăratelor bune intenții. Să ne imaginăm că ne aflăm aici cu toții într-un laborator de testare a unor doctrine și ideologii și în acest caz moțiunea nu este altceva decât hârtia de turneșol absolut necesară pentru a stabili culoarea politică a forțelor ce se confruntă în parlamentul unei țări

și, mai cu seamă, intensitatea acestor culori. Reforma continuă să fie o Fata Morgana spre care se prefacă că aleargă cu un elan nestăvilit "emirul" de la Cotroceni. Mecca domniei sale, acum ca și în urmă cu patru decenii continuă să fie cea la care s-a închinat în anii juneții revoluționare.

În aceste condiții **există pericolul ca România să intre în milenul al treilea cu o întârziere de câteva decenii și aceasta într-o lume care stă sub semnul timpului necrușător.**

Mihai Buracu

senator PNȚCD - Mehedinți

faptul că, rămas credincios principiului "cadrele hotărăsc totul". **De peste 360 de zile acest partid își duce cu o energie demnă de o cauză mai bună o singură politică - aceea a cadrelor.** La toate nivelurile sunt puși în poziție cheie inși recrutați după criteriul obedienței politice. În același timp, stagnarea economică, marasmul moral și incompetența sunt puse în sarcina unei opoziții ce dispune de mijloace mai mult decât modeste în încercarea de a pune în lumină adevărul istoric și nobletea principiilor democratice. Atât de gravă îi este orbirea politică datorată siguranței de sine, încât din ce în ce mai des uită să salveze măcar aparențele democrației, ca în cazul remanierii

GĂURILE NEGRE ale economiei românești

Din nefericire, de câțiva timp, din ce în ce mai mulți cetățeni poate mai puțin avizați - afirmă că era mai bine înainte. Adică pe vremea odiosului. Și nostalgiei vechiului regim jubilează când aud asemenea afirmații.

De fapt nemulțumirea principală a maselor de cetățeni este în general de ordin economic și social.

Regresul profund al economiei naționale este atribuit de Putere fenomenului denumit tranziție; tranziție de la economia supercentralizată la cea de piață liberă. Adică trecerea de la sistemul forțat, comunist, la cel liber, firesc, al unei societăți civilizate, sistemul capitalist, bazat pe dreptul de proprietate.

O mare vină în regresul economiei românești o poartă indiscutabil toate guvernele postdecembriste, dat fiind că acestea nu au aplicat măsuri reformatoare decisive, ci în dorința de a salva interesele de clasă ale nomenclaturii comuniste și privilegiile acesteia, s-au limitat la jumătăți de măsură generate de influența nostalgicilor neocripto-comuniști. Așa zisa reformă este o încercare de cosmetizare a comunismului din România, căruia i s-a confecționat o față umană, ILIESTROIKA.

Egalitarismul comunist, care după ce ne face pe toți deopotrivă vinovați de instaurarea regimului totalitar prosovietic

ca și de dezastrul criminal provocat de acest regim țării, încearcă diversiunea prezentării unei situații identice în toate țările foste comuniste.

Fără să menționeze că dacă în România salariul mediu exprimat în valută forte este de numai 60 \$ SUA, acesta se ridică în Cehia și Slovacia la 169 \$, în Polonia la 188 \$, iar în Bulgaria și în Ungaria la 280 \$.

Tranziție... și tranziție, deci. Și aceasta în situația în care în 1989 România nu avea nici o datorie externă, ci o rezervă de cca 2,5 miliarde dolari și de încasat de la parteneri externi cca 2,8 miliarde dolari, în timp ce Polonia, de exemplu, datora 40 miliarde dolari, iar Bulgaria cca 10 miliarde dolari.

Așadar, **una din găurile negre ale economiei românești este deficiența guvernărilor post ecembriste, concepția jumătăților de măsură, ILIESTROIKA.**

O mare parte a vinei care a condus la prăbușirea economiei românești o poartă vechiul regim comunist. Economia dirijată și supercentralizată, industrializarea și colectivizarea forțată, lipsa de rentabilitate, șomajul camuflat, furturile, raportările de realizări false și mincinoase, au creat raporturi artificiale între cerere și ofertă, producție și comerț, între costurile de revenire și cele de vânzare și au generat

ÎN TRE ELȚIN ȘI ILIESCU sau distanța dintre reformator și conservator

De trei secole, de la Petru I adică, Rusia nu încetează să uimească lumea cu gesturile sale, când printr-un salt către modernizare, când printr-o închidere în tirania cea mai sălbatică. Iar marii ei reformatori și-au păstrat până la sfârșitul vieții, îmbinate, cele două chipuri: de luminați și de căpetenii autoritare. Acuma Rusia se schimbă la față și are în fruntea ei un astfel de conducător, Boris Elțin, care îi zdrobește sistemului comunist oasele, căutând să salveze în felul acesta imperiul. Iar felul în care procedează ne îndeamnă la comparații cu mult preaalesul nostru președinte, domnul Iliescu.

În vreme ce Elțin pune sub obroc partidele criptocomuniste ori criptofasciste, Iliescu pune umărul la fabricarea lor; în vreme ce Elțin desființează sovietele la toate nivelurile, Iliescu, împreună cu guvernul pe care îl pilotează, întărește în funcțiile-cheie ale statului cele mai tradiționale cadre comuniste, în frunte cu un Cosmîncă, șeful corpului de prefecti; în vreme ce Elțin vrea să spulbere proprietatea de stat, Iliescu nu știe cum să facă să o lărgească sau s-o întărească cel puțin; în vreme ce Elțin îi scoate pe comuniști în afara legii prin desființarea corpului legislativ, organizând alegeri anticipate și îi pune pe fugă cu toroipanul (cu armata adică), Iliescu îi aduce cu sacoșa în Parlament și îi face părtași la guvernare; în vreme ce țarul Elțin se stropșește la Occident ca să nu fie admise țările foste comuniste în NATO, deci apără

interesele țării sale, Iliescu azvârle cu venin împotriva partidelor din opoziție, deci asupra conaționalilor săi, la o reuniune atât de însemnată cum a fost aceea de la Viena, cu ocazia admiterii României în Consiliul Europei; în vreme ce Elțin, acest adevărat Ataturk în variantă rusă, luptă cu încăpăținare să închege, și în mare măsură se pare că reușește, CSI-ul (un fel de Commonwealth), Iliescu se face că nu există problema teritoriilor răpitate; în vreme ce Elțin e agresiv cu presa străină care îl atacă, Iliescu e brutal cu ziaristiții români; în vreme ce rusul Elțin vorbește în străinătate limba mamei sale, adică a neamului pe care îl reprezintă, Iliescu eschivează un fel de romgleză sau romfranceză pe oriunde se duce brambura; în vreme ce Boris Elțin, la vreme de mare primejdie (război civil) face apel la Biserica pentru mediere, Iliescu asistă la parastase ca la niște reuniuni mondene gen Palatul Elisabeta.

În aceste condiții, mă întreb: dacă Iliescu ar schimba zâmbetul fățarnic cu încruntarea constructivă a lui Elțin, oare nu ar fi mai benefic și pentru noi și pentru domnia sa? Sau dacă Elțin nu va câștiga alegerile poate că s-o găsi un loc de consilier la Cotroceni. Cine știe!

Dar lucrurile nu sunt așa de simple. În vreme ce Elțin este doar un comunist reformator, Iliescu este un președinte ales democratic și, zice dânsul, un imparțial, deși roadele fiecăruia se văd cu ochiul liber.

Dan Bănică

pierderi acoperite prin subvenții de la buget, blocaje financiare, stocuri de produse etc.

Exporturile păguboase și achitarea forțată a datorităților externe, au împovărat și ele întreaga economie a țării, care încă din anii 1985-1989 aluneca vertiginos pe panta declinului.

Toate aceste găuri negre ale economiei - camuflăte în trecut - au ieșit acum la iveală și acoperirea lor a generat actuala criză social-economică: adică șomaj, inflație, căderea monedei naționale, pauperizare, blocaje financiare, produse nevandabile, corupție etc.

Cauza dezastrului nu este deci tranziția, în sine, de la regimul comunist la cel democrat, capitalist, de piață, ci concepția economică eronată, falimentară a regimului comunist și a guvernărilor continuatoare, a guvernărilor cripto-comuniste.

Acoperim acum, găurile negre, plătim oalele sparte de către cei care ne conduc de 48 de ani!

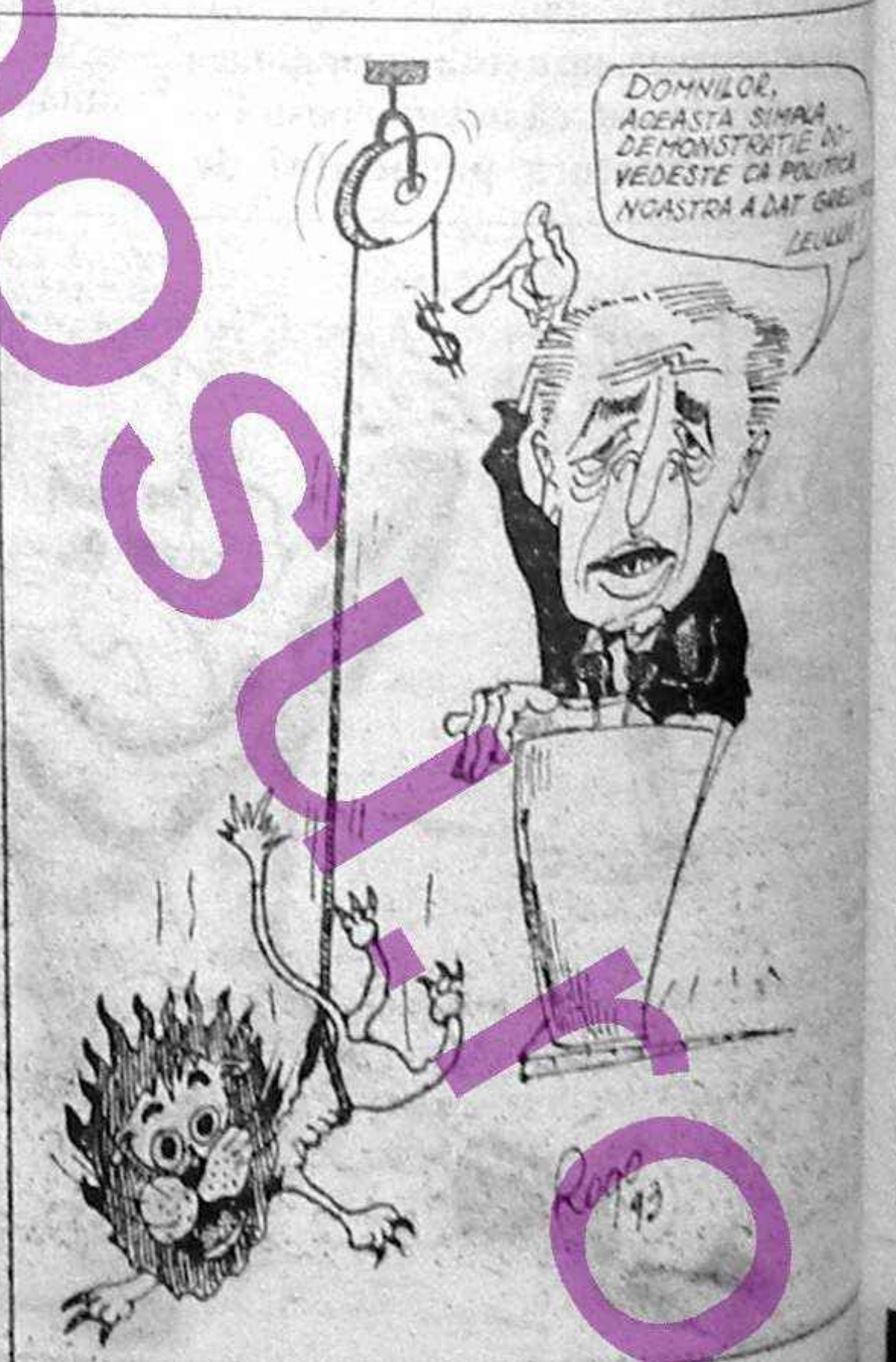
Opoziția democratică dispune de economiști de înaltă clasă, care ar fi în măsură să întocmească un studiu succint și pe înțelesul tuturor, care să demonstreze cauzele reale ale dezastrului economic în care a fost adusă țara de regimurile comuniste și iliestroikiste.

Numai așa opinia publică românească ar putea fi lămurită, astfel încât să nu mai fie din nou

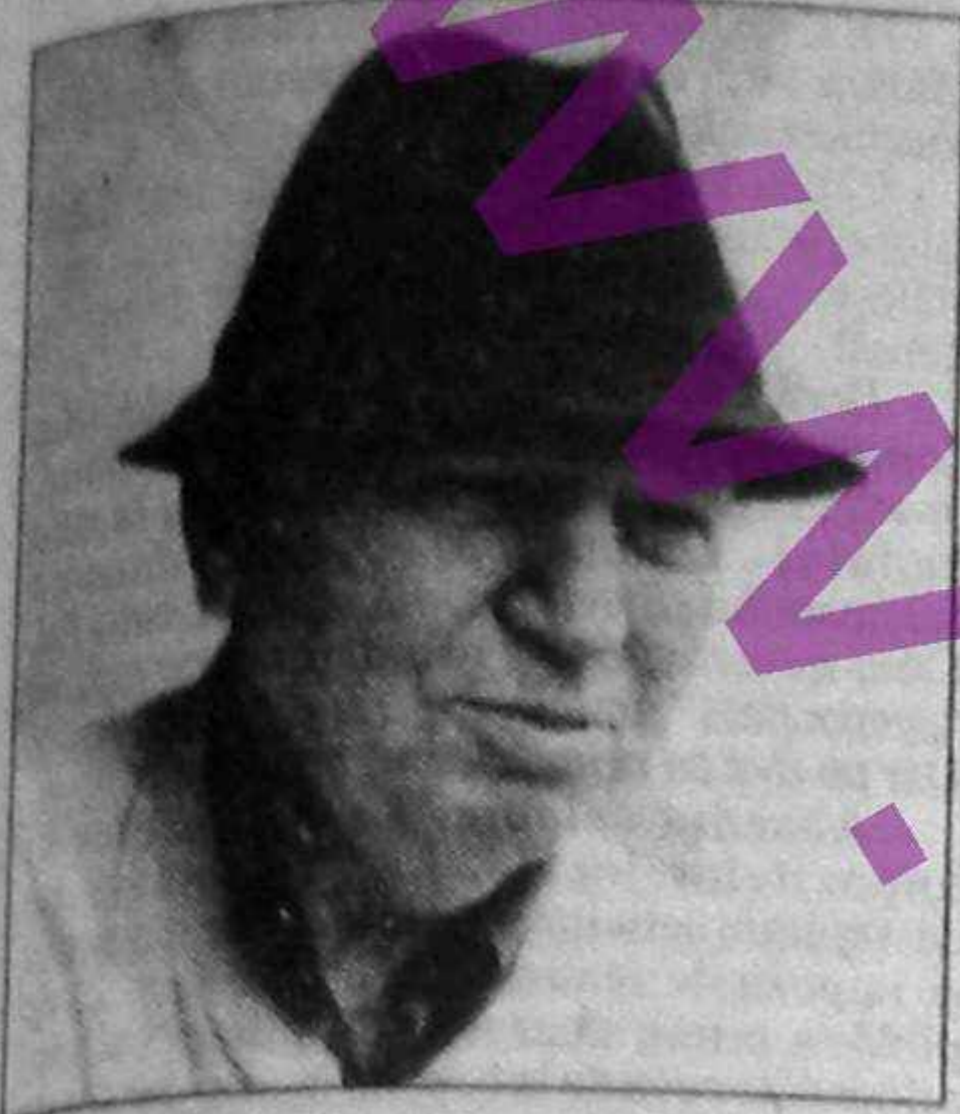
păcălită, să greșească din nou la viitoare alegeri, votând cu cei care nu doresc adevărata schimbare.

Partidul Demagogiei Sociale din România (P.D.S.R.), aflat deocamdată la putere, și acoliții lui național-comuniști urmăresc menținerea electoratului în minciună și confuzie, pentru că numai astfel pot dăinui.

Arhitect Nicolae Teodorescu

„Dulcesarea valorilor este unul dintre cele mai tragice efecte ale comunismului. Restabilirea unei reale ierarhii morale și politice în societatea românească este posibilă numai prin aducerea la lumină a adevărului. Dar, adevărul nu este cel preconțuit de slugile puterii comuniste din trecut sau din prezent, ci este ceea ce rezultă din simpla constatare a unor realități obiective. Lăsând cititorului posibilitatea de a găsi singur adevărul, prezentăm opinii extrase din opera scrisă a unor personalități publice binecunoscute astăzi pe scena politică românească.”

Silviu Brucan - "Capitalismul ca sistem mondial" - București, Editura Didactică și Pedagogică, 1968:

„Procese istorice declanșate din momentul în care capitalismul a încetat să mai fie sistemul unic și atotcuprinzător pe planeta noastră se desfășoară pe fondul crizei generale a capitalismului.

Restrângerea sferei de dominație a capitalismului, prăbușirea edificiului colonialist, instabilitatea economică și politică în țările capitalismului - iată procesele caracteristice crizei generale a capitalismului. Ea constituie o trăsătură majoră a epocii noastre - epoca trecerii omenirii de la capitalism la socialism”.

Silviu Brucan - "Despre opere de I.V. Stalin, vol. I și II", Editura P.M.R., 1949:

„În mod deosebit, tovarășul Stalin, continuând învățătura și opera lui Lenin, a dus mai departe marxism-leninismul, îmbogățindu-l cu teorii geniale asupra victoriei revoluției socialiste, asupra legilor constituirii socialismului, asupra creării și consolidării statului sovietic, în sfârșit asupra legilor de construire a comunismului. Este deci lesne de înțeles însemnătatea studierii și însușirii învățăturilor cuprinse în operele tovarășului Stalin”.

„Sub steagul lui Lenin și Stalin luptă partidele comuniste și muncitorești din țările democrației populare care construiesc socialismul. Ele învață de la tovarășul Stalin să aplice în mod creator teoria marxist-leninistă, ținând seamă de împrejurările speciale în care s-au născut regimurile de democrație populară, ca o nouă formă - după forma sovietică - a dictaturii proletarietului. Ele învață de la tovarășul Stalin să îmbogățească teoria cu noua experiență a luptei

de clasă și să se folosească de ea în acțiune ca de o călăuză”.

Silviu Brucan - "Lupta lui Lenin împotriva economismului pentru făurirea partidului marxist", Editura P.M.R. 1950:

„Putrezirea capitalismului se manifestă cu deosebită tărie în cultură, în ideologie. Imperialismul american acordă o colosală importanță bătăliei pe frontul ideologic, care începe cu campania mârșavă de calomnii împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară și merge până la diferitele forme de prostire, de narcotizare a maselor. Raportul tov. Suslov pune un deosebit accent asupra acestei probleme.

Imperialismul american dispune de imense posibilități pentru înșelarea maselor. El exercită un adevărat monopol asupra presei, radio-ului și cinematografului, tipăriturilor, lucrărilor artistice și științifice, punându-le în slujba scopurilor sale agresive.”

„Izvorul principal al forței Biroului Informativ este geniala clarviziune și înțelepciune stalinistă. Toate rezoluțiile Biroului Informativ sunt străbătute de la un capăt la altul de ideile marelui Stalin, învățătorul și educatorul partidelor comuniste și muncitorești”.

„Mărețele previziuni staliniste atât, în timp de pace cât și în timp de război, s-au confirmat în mod strălucit. Oamenii muncii s-au obișnuit să spună: dacă a spus Stalin - așa va fi.”

Corneliu Coposu - "Ungaria ne cere pământul...", Tipografia Luceafărul Zalău, 1940:

„Noi avem hotar statomnic. Nu avem pământ de târguit.

Chestiunea frontierelor constituie un proces sfârșit, iar nu unul care trebuie să înceapă.

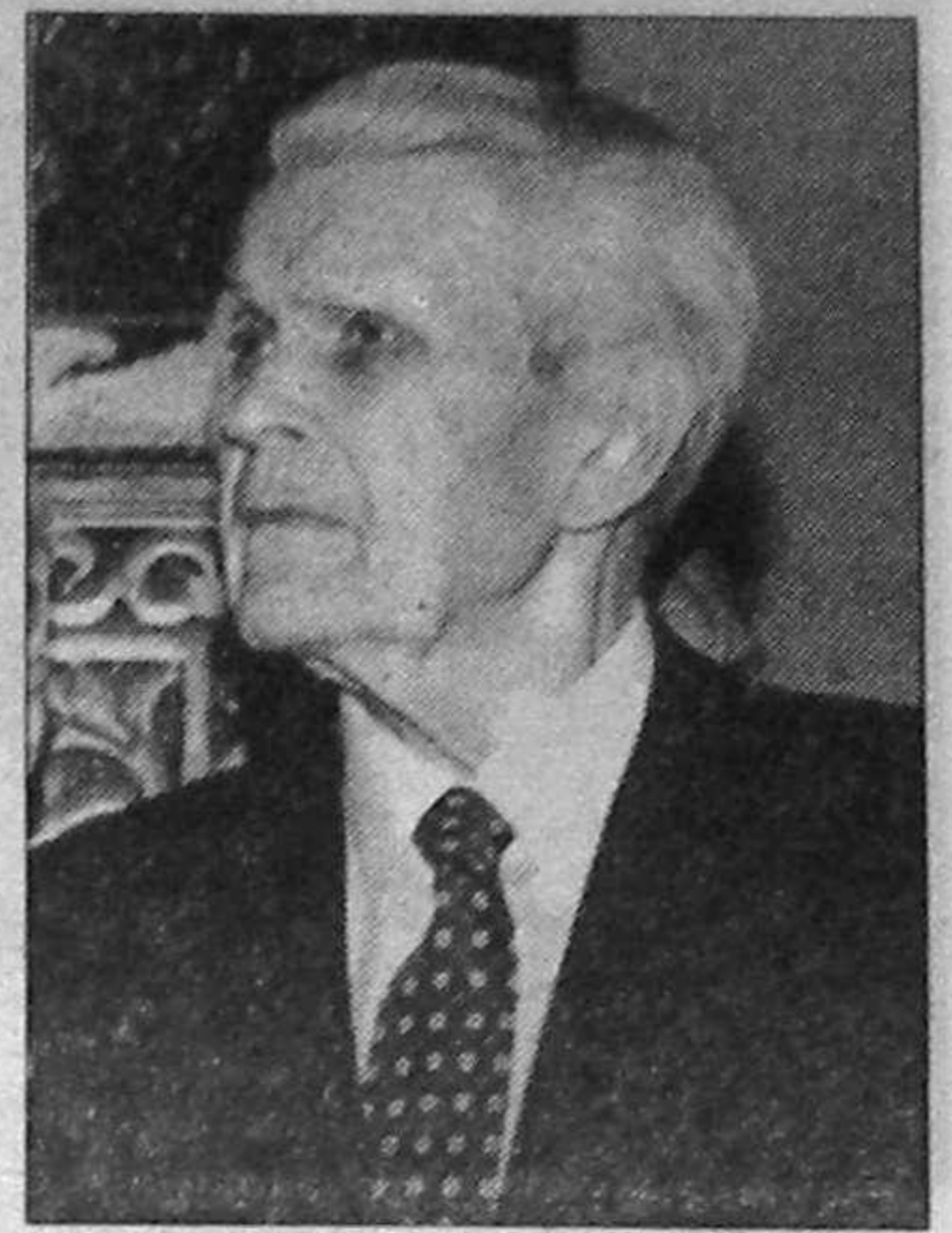
Vor să-l înceapă vecinii de la Apus. Pentru revizuirea graniței. Dar, revizuirea nu ar însemna pentru noi numai cinstirea moșiei strămoșești, ci ar însemna amputarea atribuțiilor istorice ale neamului românesc.

Neamul românesc nu se apleacă la revizuire.

Granițele noastre sunt trase cu sânge. Și nimeni, în afară de națiunea română nu le poate discuta. Nu este autoritate care să dispună de pământul nostru, fără voia noastră.

Iar voia noastră este tare și neschimbată: N-avem nimic de dat! Cine vrea să ia, să vie cu arma în mână. Și cu arma în mână îl vom aștepta. Și-apoi, ce-a da Domnul, fie!”

„... Dar noi, n-avem tradiție istorică pentru Ardealul românesc? Nu avem noi istoria lui Herodot care cu cinci secole înainte de Hristos vorbește de strămoșii noștri? Nu avem istoria vitejilor daci? Nu avem cronicile pline de fapte frumoase de arme ale voievozilor din Ardeal? Nu avem luptele strălucite purtate de o mie de ani, de părinții noștri, pentru limba și legea lor? Dar stăpânirea, pe cât de scurtă pe atât de înălțătoare a lui Mihai Viteazul? Și vremea lui Horea și a lui Iancu! Ai noștri au trăit secolii lungi și grei numai în puterea amintirilor, în

puterea credinței și conștiinței în dreptul lor nepieritor de stăpânire”.

„Pe vremea când <stăpânii> de mai târziu rățăceau în chip de gorile, prin pustiile dintre Volga și Kama, noi aveam aici voievozitate. Cu sute de ani înainte țineam piept Imperiului Roman. Și mai de mult, cu mii de ani înainte, pe când popoarele cu istoria împotmolită la anul 896, căutau încă focul, noi trăiam viață așezată de Aghatârși.

Noi stăpânim Ardealul din vremurile de piatră. În fața trecutului nostru care se pierde în negură de basm, nu există drepturi câștigate. Nu stau în picioare tradiții de o mie de ani. Noi suntem aici deodată cu vremea...”

Corneliu Coposu - "Țara Sălajului" - Imprimeriile "Curierul" București, 1944:

„Puterea tradiției a fost aceea care a ținut aprinsă scânteia dragostei de neam, jarul sfânt al încrederii oarbe în destinul românesc, sub spuza de două ori milenară a vitregiilor abătute peste noi.”

„Istoria Sălajului este un lanț nesfârșit de oprămiri de sus în jos, de durere și revoltă de jos în sus.”

„Fiii Sălajului sunt pe drum. Și nu va fi putere pe lume care să-i oprească în marșul lor desrobitor.

Cel mai de seamă dintre ei, Iuliu Maniu, care și-a stăpânit cu atâta bărbăție sentimentele, păstrează în tăia lacrimă de bucurie, pentru glia în care dorm, sub pământ încă robit, părinții și strămoșii lui.

Noi ducem libertate de domnie românească pe pământul care n-a fost, niciodată, decât românesc.

Din cripa lui, scăpată de străini, Bănuțiu ne va răspunde pentru frații desrobiți, cu freacă ecoului de catedrală: <Am fost sub unguri și nu ne-am unгурit!>.”

Gheorghe Zambilă

Oamenii politici se prezintă prin propriile lor opere

Proletari din toate țările, uniți-vă!

SILVIU BRUCAN

LUPTA LUI LENIN ÎMPOTRIVA ECONOMISMULUI - PENTRU FĂURIREA PARTIDULUI MARXIST

1950

EDITURA PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

194909 CORNELIU COPOSU

INTERZIS

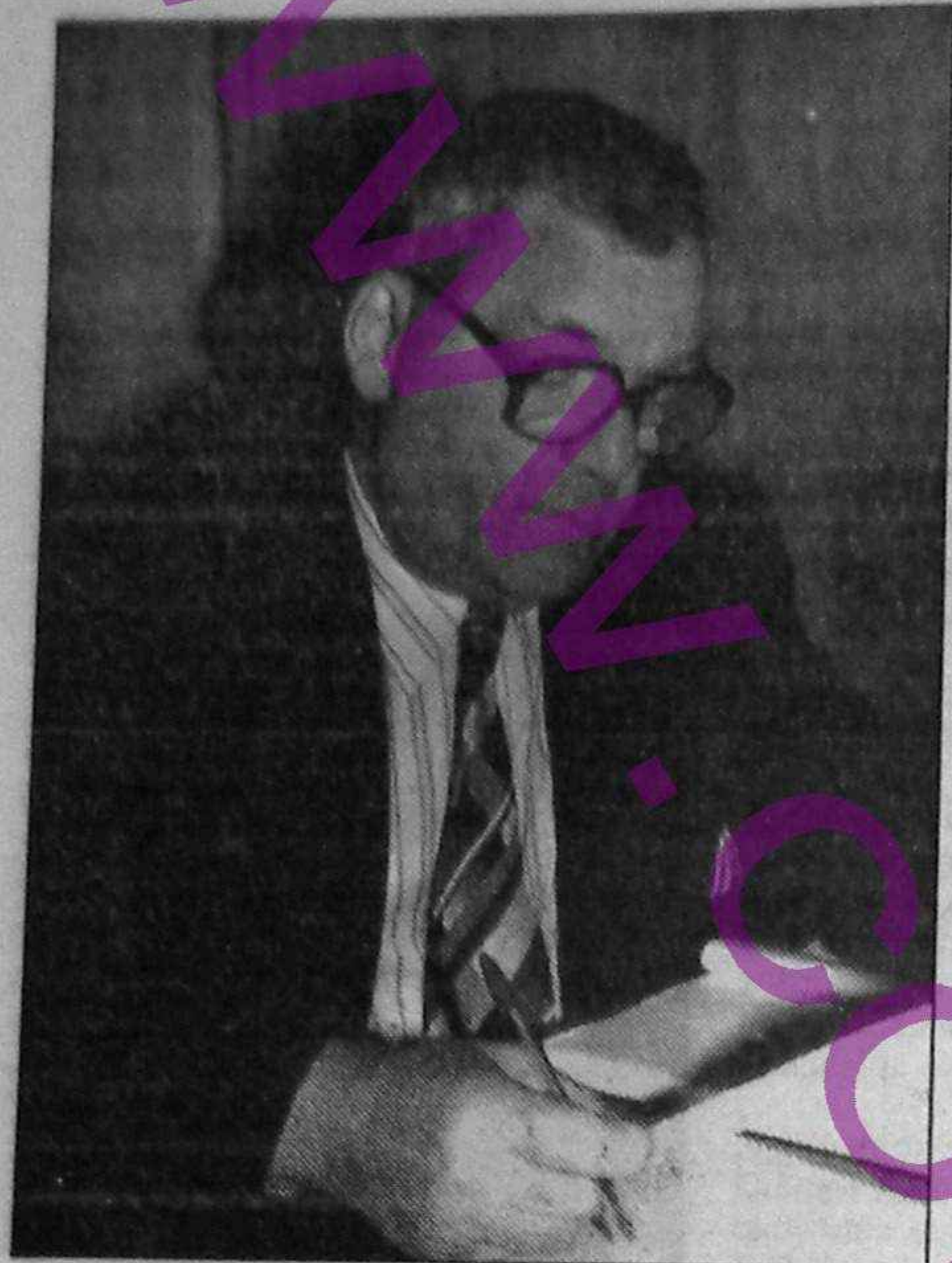
ȚARA SĂLAJULUI

Conferință ținută la posturile noastre de radio-emisiune, în ziua de 22 Septembrie 1944 în cadrul „Orei Ardealului”

Imprimeriile „CURIERUL” - Strada Beteodere Nr. 6 - București

1944

Interviu cu dl Paul Popovăț primarul sectorului doi ... În Toamnă... spre mileniul trei

lucrat în ultimul timp în proiectare. Membru al PAC, din septembrie 1991. Candidat pe listele C.D. și ales. Soția, licențiată în limba franceză, este lector la Catedra de limbi moderne de la Universitatea de Medicină. Am o fată de 25 de ani, care în anul viitor va absolvi Facultatea de Drumuri și Poduri, la Institutul de Construcții.

- O dată ales, ce planuri ai adus cu dvs la Primăria sect. 2?

- Multe și care se regăsesc în Programul Convenției Democratice, cu care m-am prezentat la alegeri. Locuind în acest sector din 1961, am pomit la treabă în cunoștință de cauză. Printre primele obiective s-au numărat cele de ordin moral psihic, cum ar fi îmbunătățirea mentalității celor care lucrează în

primărie, îmbunătățirea prestațiilor de servicii față de cei care ne-au ales, introducerea aplicabilității legii pentru toate persoanele din primărie și nu în ultimul rând transparenta. Cunoscând bine starea financiară și materială a sectorului, cât și imperfecțiunile Legii administrației publice locale, nu am promis marea cu sarea, ci, ca prim obiectiv, ne-am

fixat oprirea declinului, muncă în care și administrația publică este angrenată, alături de întreaga țară. Consider că, față de situația "moștenită" declinul este aproape stopat, în domeniul administrativ și al gospodăriei comunale. În anul acesta au început "să se miște" macaralele! Este o realizare! În urma licitării unor structuri, am făcut rost de banii necesari să putem continua construirea blocurilor din zona Ramuri-Tei, apoi două scări într-un bloc din prelungirea Doamnei Ghica, un alt bloc trebuie să se termine pe str. Maica Domnului, Romconfortul are de terminat și el un bloc pe Barbu Văcărescu și două scări la altul. Zic eu, este un început bun. Dacă am putea face rost de bani, am ataca mai multe structuri rămase în părăsire.

- La cât se ridică la ora actuală costul unui apartament?

- Nu v-aș putea da o cifră exactă. Inflația e galopantă, prețurile se ridică de la o zi la alta.

● La noi în țară se mai plătește și nemunca

- Dle primar, iarna are cale liberă. Oricând poate să ne bată la ușă. Cum credeți că vom traversa iarna care ne așteaptă și care, după prognoze, nu va fi așa gentilă cu noi.

- Eu zic că o vom trece foarte greu... dacă ne gândim numai la încălzire și la costul gigacaloriei! Nu prea văd cum va reuși RADET-ul să-și încaseze toți banii!

- Dl Crin Halaicu ne asigură că la București căldura va fi mai ieftină, deoarece folosim aburul reciclat.

- Renelul cere o anumită sumă chiar dacă folosește aburul reciclat! La noi în țară se plătește și nemunca. Și nu mă refer numai la Renel!

- Deci, din punctul de vedere al căldurii "oameni" ne-am făcut! N-avem căldură! Suntem "liniștiți" și la bunului Dumnezeu! Asta-i durerea cetățeanului și, evident, din păcate, treaba Când guvernul ne va găsi degerați pe toți, "despacheta" grabnic niște legi de reanunț. Dar pe dvs ca primar, ce vă mai doare?

- Absența celebrei Legi a taxelor impozitelor locale. La ora actuală desfășurăm activitatea în lipsa ei, iar din taxele și impozitele realizate, primăria sect. 2, pildă, a primit doar 4%. Ce-i drept s-a primit câte ceva de la bugetul de stat, dar sume au destinații precise. Consiliile locale au libertatea să le dirijeze în direcțiile pe care le consideră prioritare. În toată omenirea civilizată, un oraș, de pildă, are resursele venituri din impozitele pe care le stabilește consiliul, plus niște subvenții de la stat. De la caz la caz: sunt orașe mai sărace, altele mai bogate...

- Și Bucureștiul în rândul cărora se situază?

- Bucureștiul? Stă cu mâna întinsă miloaga!

(continuare în pagina a 2)

● "Nu am promis marea cu sarea"

- Să începem abrupt. Fără multă introducere. Cine sunteți dumneavoastră, primarul sectorului 2, domnule Paul Popovăț? Vă rog, un scurt portret în cuvinte.

- De meserie sunt inginer constructor, am

Subprefectul de Giurgiu, anchetat de Inspectoratul General al Poliției

Din surse apropiate Prefecturii Giurgiu, precum și din alte surse, aflăm că, urmare a sesizării Comisiei pentru Cercetarea Abuzurilor din cadrul Parlamentului

României, Inspectoratul General al Poliției a deschis prin intermediul Comisiei Speciale a Ministerului de Interne o anchetă privind persoana dlui ing. Moldoveanu Ioan, subprefect de Giurgiu. Obiectul anchetei îl constituie unele abuzuri pe care d-sa pare a le fi săvârșit, prevalându-se atât de calitatea de subprefect, dar și de cea de vicepreședinte al noului Birou Executiv PDSR

(fost FDSN), constituit nestatutar în urma cunoscutei lovituri de forță din 4-12 februarie a.c. Pe fundalul haosului și al confuziei care s-au instalat în județ în ultimii

ani, subprefectul de Giurgiu a speculat

abil situația, demarând construcția unei vile/conac cu piscină, proprietate personală, în comuna Ilimitofă Remuș, folosindu-se de materiale venite pe căi ilegale și obscure de la S.C. "Ancon" S.A. De asemenea, mai este acuzat și de uzul de fals cu privire la pontarea unor persoane apropiate din subordinea sa, salarii și ai Prefecturii Giurgiu. (G.D.)

Uniunea Generală a Industriașilor din România Care Industriași? Directorii generali ai întreprinderilor de stat

Devenită într-un timp relativ scurt o prezență de neignorat în peisajul economic de tranziție, UGIR a trezit, deja, numeroase controverse. pe 15 octombrie 1992 - când se legaliza - această Uniune Generală a Industriașilor din România (sublinierea îmi aparține și o voi explica) se anunță ca o instituție tipic capitalistă. A existat orgoliul să se declare (de către fondatori) că "se reia activitatea UGIR"! Ei se refereau la organizația magnaților industriei românești interbelice, "împroprietărindu-se" (dintr-o trăsătură de condei) cu o tradiție de peste un veac. Pentru că, în 1887, fosta Societate a Industriașilor din România a fost inițiatora Legii pentru încurajarea industriei naționale, iar în 1902 s-a luptat pentru legiferarea Tarifului Valmal ce ce proteja producția autohtonă. În 1912, Societatea s-a transformat în Uniunea Generală a Industriașilor din România, organizație ce a reunit în rândurile ei nume de rezonanță: Asan, Malaxa, Mociornița, Prințul Bibescu, I.C. Brătianu și alții, toți **proprietari** de mari întreprinderi.

Numai că "reluarea activității" a însemnat - de fapt - nevoia câtorva oameni de afaceri bucureșteni, aflați în grațiile Puterii actuale, de a-și promova propriile interese într-un mod cât mai legal și la anvergură mai mare. Cel mai important dintre aceștia este dl. Valentin Păunescu, omul aflat mereu în atenția presei (afacerea orezului vietnamez, posibil) trafic cu arme etc., cazuri despre care organe abilitate vor trebui să facă declarații publice). Notorietații lui a crescut mai ales după ce a sponsorizat campania electorală a

dlui Iliescu, iar acesta - în compensație - a început să-l poarte prin lume.

Primul scop declarat al UGIR a fost recuperarea fostului patrimoniu al vechii uniuni. La București s-a reușit deja obținerea sediului central. În țară s-au declarat litigiile sau de-abia se identifică fostele clădiri. Însă nu acest aspect este cel important. Inițiatorii au dovedit deja că altul le-a fost gândul de început. Nevoia occidentalilor de a comunica rapid cu noile structuri economice apărute în România i-a făcut să acorde necondiționat recunoașterea internațională pentru UGIR. Este mult mai simplu să comunici cu o structură unitară, declarată ca reprezentantă a **industriașilor** (deci a **proprietarilor** de industrie), decât să-i cauți pe toți particularii din țară asta! Așa că UGIR - prin dl Păunescu și cu ucaz de la Putere - a fost abilitată să discute cu forurile competente - dar naive - din străinătate, condițiile de creditare a reformei. În acest mod sprijinul extern - vital pentru economia particulară - poate fi direcționat exact către cei din sfera de interese a Guvernului sau a dlui Păunescu. Nimeni nu a avut încă răbdarea să observe că peste 30 la sută dintre membrii UGIR sunt directori generali și președinți de societăți cu capital de stat, simpli **slujbași** și nicidecum **industriași**. Avem de-a face, cumva, cu Uniune Generală a **Industriașilor** din România? La Bacău - de exemplu - președintele UGIR este dl Petru Plăcintă (președintele holdingului Agricol Internațional, prietenul dlui Hrebenciuc) iar vicepreședinții sunt Valentin Anastasiu (director general la

"CAROM" Onești, cel implicat în afacerea ELON), Răducan Ion (director la panificație Barcău), Rodica Berea (director general "Stofe" Buhuși) și, pentru că nu putea fi ignorat, Constantin Cereasov, patronul firmei de confecții "Concentric Self", singurul industriaș particular. În aceste condiții, în sânul filialei UGIR Bacău au apărut o serie de frământări. Curând se anunță organizarea unei întâlniri cu industriașii interesați să lămurească, măcar în parte, scopurile acestei uniuni și să stabilească viitoarea strategie. Este necesară impunerea intereselor industriei private românești deoarece industria de stat, prin legile de care beneficiază, și poate promova, deja, propriile interese. Dacă executivul - administratorul capitalului de stat - își permite să stabilească viitoarea strategie. Este necesară impunerea intereselor industriei private românești deoarece industria de stat, prin legile de care beneficiază, își poate promova deja, propriile interese. Dacă executivul - administratorul capitalului de stat - își permite să stabilească normele pentru industria sa, atunci nu poate impune condițiile de existență industriei private cu care se află în concurență. Interesele industriașilor particulari nu coincid întotdeauna cu cele ale statului și de aceea își doresc propria lor reprezentare în relațiile cu instituțiile internaționale. Iată de ce evoluția filialei UGIR Bacău (similară, pare-se, cu cea de la Constanța) trebuie urmărită atent. Promitem să o facem.

Nicu Vrânceanu

Un infractor la conferința națională PDSR

Printre cei 24 de delegați care au fost aleși să reprezinte organizația PDSR Giurgiu, la recenta conferință națională a acestui partid, care a avut loc în iulie a.c., s-a aflat și delegatul Răducan Cornel, om cu greutate în organizația PDSR Giurgiu și în administrația locală judecând după faptul că este șef de cabinet al senatorului de Giurgiu, ing. Maria Pedilă, secretar al Biroului Consiliului Municipal PDSR, membru în Consiliul de Coordonare județean PDSR, inspector în Corpul de Control Comercial al Primăriei Giurgiu. Vizavi de acest cumul de importante funcții, prezența în conferință a d-sale a fost indezirabilă și chiar a provocat o anumită nedumire în rândul celor care i-au cunoscut antecedentele penale. Astfel, cu numai câteva luni în urmă, pe data de 4 mai a.c., acesta a fost prins în flagrant delict de către echipă formată din ofițeri de poliție și procuror, în timp ce, în calitate de inspector, a pretins și a luat mită de la firma giurgiuveană S.C. "Aynur" S.R.L. bunurile însușite constând într-o sticlă de coniac "Napoleon" și un cartuș de pistol Kent. Prin sentința penală nr. 431/19.05.1993, Judecătoria Giurgiu a dispus condamnarea inculpatului la 3 ani închisoare cu suspendare. Deși cazul devenit notoriu datorită mediatizării surprinzător, R.C. nu numai că își menține același cumul de funcții avute anterior dar este recompensat. Căci ce altceva decât să însemne alegerea d-sale ca delegat? fie oare vorba aici și de faptul că R.C. și-a luat aceste bunuri pentru serviciul de altfel a și declarat? Dacă ar fi așa, pare că organizația PDSR Giurgiu omologat formula "corupție să fie, dar o știm și noi".

Gabriel Dorobantu

Dreptatea

INTERPELARE

adresată Guvernului, cu privire la consecințele financiare și sociale ale practicării jocurilor de întraajutorare

Potrivit informațiilor furnizate de presă, jocul denumit "de întraajutorare" fabrică milioane pe bancă fără muncă. "Caritas"-ul a făcut la Cluj peste 11.000 de cetățeni care au 15-20 milioane fiecare" (R.L. 24.10.93). A apărut și concurența. "Super-Caritas"-ul din Pitești oferă, după 75 de zile, de 16.6 ori suma depusă. Caritas-ul lui Ioan Stăncă oferă după 3 luni numai de 8 ori." (E.Z. 20.08.93). "Caritas"-ul constănțean multiplică depunerile de 20 de ori în termen de 60-80 zile" (E.Z. 21.09.93). Sistemul de întraajutorare se extinde în teritoriu. După ce a cuprins întreg Ardealul, a început să funcționeze la Constanța, Brăila, Pitești etc. Caritas-ul devine un imperiu financiar.

"va constitui un adevărat dezastru financiar". Documentul de control financiar, așa cum este prezentat de ziar, cuprinde aprecierea conform căreia "intervenția organelor competente în soluționarea acestui caz este absolut necesară, orice amânare neducând decât la amplificarea consecințelor dezastruoase".

Un reputat specialist al B.R.C.E., care își păstrează anonimul, afirmă (în E.Z. din 28.08.93) că "bani de la Caritas sunt emisiile monetare fără acoperire".

Comisarul General al Gărzii Financiare ("Ora" din 24.09.93) declară: "Chiar dacă ar exista reglementări precise, orice instituție din stat și-ar asuma un mare risc dacă ar sista activitatea societății Caritas, deoarece este un fenomen de proporții sociale". În continuare, Comisarul General afirmă: "Acuz funcționarii publici, care cu bună știință au fost cap de listă la jocurile de întraajutorare, deși erau siguri că numai la începutul activității vor fi câștigători și că aceste sisteme nu pot să funcționeze decât pe o perioadă de timp limitată".

Cu prilejul vizitei la Pitești, răspunzând unei întrebări, Președintele României, dl Ion Iliescu, a apreciat că "în momentul în care panta depunerilor va întâlni panta plăților, care crește de 8 ori mai repede, Caritas-ul nu va mai putea să dea banii înapoi". (Economistul din 22.09.93 și E.Z. din 22.09.93).

În cursul vizitei la Constanța, referindu-se la sistemul Caritas practicat de firma "Procent", care promite multiplicarea de 20 de ori a sumei inițiale, în 60-90 de zile, președintele Iliescu a mărturisit, potrivit ziarului Adevărul din 24.09.93, următoarele: "Eu l-aș interzice. Dar n-am avut instrumentele legale pentru a-l interzice din start. Iar acum, în această perioadă când oamenii câștigă, să încerce Văcăroiu sau Iliescu să spună că interzic acest joc, iese o explozie națională împotriva lui Văcăroiu sau Iliescu...". Pentru că, "sunt niște activități poluante... Cui nu-i convine? Bagă o sumă și peste 3 luni ia de 8 ori pe atât. Dar asta înseamnă autosufocare. Dacă nu și mai rău. Pentru că, logic, jocul se alimentează din depuneri. Există o anumită curbă a depunerilor.

Toată logica clujenilor a fost că autoîntreprinderea asta crește. Au văzut că încep să vină și din alte județe. S-a depășit cifra de 2 milioane de depunători. Pe de altă parte, depunătorii inițiali, pe măsură ce câștigă, reinvestesc. Aceasta este logica acestei curbe de autofinanțare. Totuși, returnarea banilor are o curbă mult mai accentuată. De 8 ori mai mare față de curba inițială. Oricât s-ar corecta din mers această curbă prin autoîntreținere, până la urmă tot are o cotă mult mai înaltă. Vom asista astfel, prin Caritas, la un scandal național".

Pomind de la faptul că țara, economia și populația au nevoie de producție, de câștiguri (venituri) obținute prin efect economic, bazat pe efort fizic și de inteligență și nu prin jocuri bănești, apreciez că este necesar să se stabilească și să se facă public, cu maximă urgență, adevărul în legătură cu sistemul de întraajutorare Caritas. Stabilirea realității și eventualelor măsuri, în condițiile legii și loialității sociale, este în interesul atât al firmelor în cauză, dacă activitatea lor se desfășoară pe bază de reguli cinstite, cât și al celor peste 2 milioane de deponenți.

Dacă este legal și se justifică financiar și social, jocul de întraajutorare trebuie supus protecției statului prin garantarea restituirii, în final, fiecărui deponent a unei importante plăți din suma cu care a participat.

Având în vedere cele menționate, pentru prevenirea eventualei scandal național la care se referă domnul Președinte al țării, solicit

Guvernului să prezinte explicații asupra poziției sale în legătură cu consecințele financiare și sociale ale jocurilor de întraajutorare practicate.

Mircea Boulescu
senator P.D. (F.S.N.)
27 sept. 1993

N.B. Interpelarea nu a primit nici un răspuns până la data de 28 octombrie 1993.

În legătură cu fenomenul Caritas au apărut în presă aprecieri ale unor personalități cu multă competență, autoritate și răspundere, astfel:

Guvernatorul Băncii Naționale (R.L. 07.08.93):

- se apreciază că aproximativ 100 miliarde lei au fost mobilizate în fenomenul Caritas - Cluj, așa-zisul joc de întraajutorare;
- a dezvăluit că absorbția de numerar, datorită acestei plăgi financiare, a produs dificultăți Băncii Naționale, mergându-se până într-acolo încât să se cheme din concediu lucrătorii Imprimeriei Naționale;
- a susținut că astfel de practici au produs de obicei în istoria finanțelor efecte dramatice.

Ziarul Adevărul din 10 august 1993 face publică informația potrivit căreia "Într-un document ce a fost înaintat conducerii statului din partea unei instituții de control financiar se exprimă îngrijorarea cea mai profundă în legătură cu apropiata prăbușire a jocului Caritas." Documentul, prezentat de ziar în extras, semnalează două aspecte esențiale:

- 1 - "numerarul în circulație a înregistrat creșteri deosebit de mari, ajungând la suma de aproape 700 miliarde lei, ceea ce a creat serioase greutăți în satisfacerea cererilor pentru buna desfășurare a circulației bănești";
- 2 - se consideră iminent eșecul afacerii Caritas, ceea ce pentru cei peste 2 milioane de participanți

După mai bine de doi ani de "întraajutorare" Bilanțul este catastrofal

Cum funcționează jocurile de întraajutorare

Imediat după decembrie 1989 au proliferat în întreaga țară firmele în al căror obiect de

activitate figurează întraajutorarea prin organizarea de jocuri cu premii în bani sau obiecte. Cu mici diferențe, regulile de desfășurare ale acestor jocuri sunt aceleași:

- depunerea unor sume de bani în vederea înscrierii și participării la joc;
- acordarea unor premii în ordinea înscrierii;

- stabilirea termenelor la care se fac premieri;
- stabilirea unui comision care revine firmei;
- clauze referitoare la restituirea sumelor depuse de către participanți.

Primele reclamații, primii patroni bătuți de către clienți

De la începutul anului 1992, inițial la Brașov și ulterior în alte localități, s-au înregistrat numeroase plângeri. Mulți participanți erau nemulțumiți de modul în care patronii unor asemenea firme respectau regulamentul de joc. Majoritatea reclamațiilor acuzau neprimirea premiilor în termenele stabilite și nerestituirea sumelor depuse. Nu peste mult timp, nemulțumirile sutelor de mii

de participanți trași pe sfoară au degenerat în atacuri violente îndreptate asupra reprezentanților firmelor organizatoare. Asemenea cazuri s-au înregistrat la Brașov, Brăila, Craiova, Oradea, Bacău, Ploiești și în Capitală. De multe ori a fost necesară intervenția Poliției.

Escrocherii prin care pot fi înșelați participanții

În continuare vă prezentăm principalele nereguli descoperite de către Poliție în majoritatea cazurilor cercetate pe o perioadă de aproape doi ani, pe întreg teritoriul țării:

- Mulți organizatori nu au respectat ordinea stabilită pentru premiere, acordând prioritate unor persoane apropiate sau chiar unor funcționari publici.
- Unii patroni au folosit în interes personal o mare parte din fondurile rezultate din depuneri (în majoritatea cazurilor, cu acești bani au fost achiziționate case, terenuri, autoturisme etc.);
- Au fost depistați patroni care și-au însușit anticipat sume mari de bani din depuneri, în contul unui posibil viitor beneficiu al firmei;
- Patronii unor firme au efectuat cheltuieli care au depășit cuantumul comisionului prevăzut de regulament, ceea ce a diminuat fondul de premiere.
- Deși pare incredibil, câteva firme nu numai că nu au ținut evidențele corecte, dar au lucrat fără nici un fel de evidențe privind ordinea și valoarea depunerilor, precum și a premierilor.

Prejudiciii în valoare de miliarde de lei

Încă nu se poate stabili cu exactitate totalul prejudiciilor pe care așa-zisele jocuri de întraajutorare le-au adus atât avutului personal, cât și celui public. Cert este faptul că sumele sunt de ordinul multor miliarde de lei. În cursul acestui an, la Inspectoratul General de Poliție - Direcția Judiciară, au fost raportate patru cazuri de asemenea infracțiuni, totalul prejudiciilor ridicându-se la aproape cinci sute de milioane lei, sumă la care se adaugă prejudiciile aduse de către firmele și persoanele care au practicat asemenea jocuri fără autorizație, precum și de către cele împotriva cărora urmărirea penală a fost finalizată anterior acestui an. În momentul de față, pe întreg teritoriul țării se află în cercetare aproape o sută de asemenea societăți, ca urmare a plângerilor depuse de participanți.

Un inacceptabil vid legislativ

Practic, nu există nici un act normativ care să reglementeze în mod expres funcționarea acestor jocuri. Ele au fost organizate în baza Legii 31/1990. În situațiile care au impus intervenția Poliției, ca urmare a ilegalităților comise, nu s-au putut lua măsuri decât prin aplicarea prevederilor Codului Penal sau a Legii 31/1990. Cum nici un astfel de joc nu poate avea o viață foarte lungă, ajungându-se, mai devreme sau mai târziu la prejudicierea cu sume nu tocmai neglijabile a participanților, se impune de urgență adoptarea unei legi care să reglementeze aceste jocuri.

Daniel Purec

În cele două Camere ale Parlamentului a fost votată Legea Arendei Urmează aplicarea ei... în mod original

Mai de mult, în Senat, iar de curând în Camera Deputaților, a fost votată Legea Arendei. O comisie de mediere se va grăbi să pună de acord cele două texte ca Legea să intre cât mai curând în vigoare. Deoarece Codul Civil (neabrogat de comuniști), conține toate reglementările necesare arendării, o nouă lege nici nu-și avea rostul.

Dar puterii actuale nu-i place Codul Civil. Normal, din moment ce Codul Civil dă dreptul celor care încheie un contract de arendă să negocieze ei singuri prețul arendei. Noua lege nu admite așa ceva. Prin articolul 21, acest drept îl are Ministerul Agriculturii. Rezultă că arenda nu va fi reglementată în fapt de legea votată în Parlament, ci așa cum dorește Guvernul. Din fericire, ce va face Guvernul știm: mai întâi, va fixa prețuri mari pentru lucrările agricole și prețuri mici de achiziție a produselor. Adică așa cum se proceda și în trecutul comunist, motiv pentru care C.A.P.-urile se alegeau an de an doar cu datorii. Astăzi, locul C.A.P.-urilor a fost luat de asociațiile cu caracter juridic, în care majoritatea proprietarilor de pământ, din diverse motive (în primul rând din lipsa mijloacelor de muncă), se văd obligați să se înscrie.

Apoi Guvernul va lansa și prețul arendei, probabil 10% din producție, așa cum sunt plătiți acum cei care au devenit, grație Legii Fondului Funciar, din

proprietari - acționari, la fostele I.A.S.-uri. Așa cum sunt plătiți și cei care nu au lucrat pământul în asociații cu caracter juridic. Iată cum spolierea țăranilor, începută de comuniști prin introducerea cotelor și amplificată prin intermediul colectivizării forțate, va continua, dar de data aceasta cu mijloacele originale proprii democrației postdecembriste.

Dar să vedem și cine vor fi arendașii. În articolul 3 din Lege se spune că arendașul, persoană fizică, trebuie să dispună (printre altele) "de studii de specialitate sau practică agricolă", iar arendașul, persoană juridică, "să aibă ca obiect de activitate exploatarea bunurilor agricole". Deci, arendașii vor fi inginerii agronomi, pentru că doar ei au studii de specialitate sau practică agricolă, și asociațiile cu caracter juridic, care sunt conduse, la rândul lor, tot de ingineri agronomi (I.A.S.-urile și AGROMECC-urile nu pot lua pământ în arendă). Este evident că nu întâmplător majoritatea angajaților din Ministerul Agriculturii sunt P.D.A.R.-iști, nu întâmplător P.D.A.R.-ul susține

Guvernul și nu întâmplător inginerii agronomi sunt în majoritate P.D.A.R.-iști.

Dar spolierea țăranimii trebuie să dureze de durată. Ca atare, legea prevede în articolul 8, alineatul 2, că durata arendei nu poate fi mai mică de cinci ani. Mai mult, dacă vor exista oameni atât de naivi să-și arendeze proprietățile agricole pe 15 sau 20 de ani.

Ar mai fi de adăugat că amendamentul domnului Popovici (deputat al Partidului România Mare) nu este decât o păcăleală. Conform acestui amendament acționarii cu pământ în fostele I.A.S. pot opta pentru calitatea de "locatar" pentru care și ei își pot arenda pământul o durată de minimum 5 ani, după care, putea, dacă doresc, să-și exploateze personal terenurile - cu alte cuvinte retragă pământul din I.A.S. - dar numai după ce le-au arendat pentru puțin cinci ani.

Ioan Paul Popovici
senator P.N.Ț.C.D.

În atenția domnului ministru Ioan Oancea Salvați cultivarea cartofului!

Cartoful este una dintre prețioasele plante aduse din America. Desele perioade de foamete care au bântuit Europa, în secolul 18, l-au impus în cultură, devenind treptat alimentul de bază al multor milioane de europeni. Astăzi, trece ca o cultură apreciată a Europei, deoarece aici se cultivă peste 90% din întreaga suprafață cultivată pe glob.

În țara noastră, cartoful a ocupat, între cele două războaie mondiale, 144 mii hectare. În 1956, a ajuns la 256 mii, pentru ca în 1989 să ajungă la 351,4 mii hectare. Zonele cu suprafețe mari, de 10-12%, ajungând în unele centre până la 35% din terenul arabil, sunt județele Harghita, Covasna, apoi Brașovul, Hunedoara, Suceava.

În această fază de tranziție, cu o industrie alimentară în curs de adaptare și modernizare și o gospodărie țărănească structurată pe proprietatea mică și mijlocie, consumul nostru anual de cartofi este de 2,8-3,0 mil. tone repartizat astfel: 1,7 mil. tone pentru o populație de 23,5 mil. cu un consum de 70 kg pe locuitor, 0,5 mil. tone pentru sămânță și 0,7 mil. tone pentru industrializare și furaje.

În acest an s-au cultivat cu cartofi 220 mii ha de pe care cu o producție medie de 20 tone la ha, s-au recoltat 4,4 mil. tone. Făcând o simplă socoteală vedem că recolta anului 1993 este mai mare decât necesarul până la recolta anului următor cu circa 1,4 mil. tone. De aceea, pe unde te duci printre specialiști, ți se pune întrebarea: "Ce facem cu cartofii?"

Făcând o vizită la Academia de Științe Agricole dr. doc. Matei Berindei, pe care agronomii îl consideră părintele cartofului din

România, l-am găsit supărat: "Se strică în grămezi cartofii pe câmp. Piețele sunt pline de cartofi aduși din Turcia, îi aduc turcii pe cheltuiala lor fără nici o restricție la vamă. E ordin să nu li se facă greutăți. În țară îi vând pe bani românești cu care cumpără de la noi ce n-au ei, de exemplu cherestea pe care o trimit în Turcia. Nu-i putem nici însiloza, să-i scoatem pe piață la primăvară, pentru că ne forțează să-i vindem dobânda la 160% pentru creditele luate la începutul anului".

Duminică 24 octombrie la emisiunea "Viața satului" transmisă la radio am auzit că același necaz îl are și președintele asociației "Fortuna" de la Bacău: "Am cultivat anul acesta 270 ha cu cartofi. Recolta a fost bună, dar ce folos, n-avem cui o vinde. Păstrată în stoc trebuie să suportăm dobânda de 160% la creditul pe care l-am luat ca s-o producem. La anul vom cultiva mai puțin".

Domnule ministru Oancea, la orașe sunt 17 milioane de consumatori care n-au unde să păstreze cartofii peste iarnă. Și dacă unii ar avea, de unde să ia atâția bani să cumpere 2-3 sute de kg la prețul de 300 lei/kg, în județul Constanța, 260 în Bihor, 250 în Dolj și Vâlcea?

Sprrijiniți-i, încurajând producătorii să păstreze cartofii peste iarnă în silozuri la ei și duceți tratative ca dobânzile la creditele luate de aceștia să se mențină la 15-30%. Posibilitățile pentru a le crea și alte înlesniri sunt în mâna dumneavoastră care aveți în subordine și zootehnia și industria alimentară.

Const. Cristescu

"Livada cu nuci" de la Topoloveni - furată, distrusă, vândută, disputată...

Celor ce se bat căutându-și dreptatea prin judecată, bătrânul psalmist al procedurii civile le-a spus: "prigonitoarele părți"... și pe bună dreptate, căci reclamantul și pârâutul sunt eroii civili ai răfuiei juridice pentru o cauză în care stă ascunsă, sub minciună sau hoție, Dreptatea mult căutată.

Născut prin edictările Lg. 18/1991 a Fondului Funciar este și procesul "Livada cu nuci" de la Topoloveni.

Reclamantul prigonit: Iacov Cârciușărescu, fiu de țăran, veteran de război supradercorat și proprietar prin moștenire al unui cămin de casă intravilan de 4 000 mp în Topoloveni, plantat cu nuci și denumit de totdeauna "Livada cu nuci", dobândit de părinții săi acum un veac.

Răpit de CAP la colectivizarea din 1963, revine dreptului proprietar prin Lg. 18/991, câpătând Adeverința no. 1400/1991.

Când fericitul proprietar s-a dus la reîntâlnirea cu falnicii nuci, sădiți și îngrijiți cu iubire pentru timp secular de părinți, nu i-a mai găsit...! Noii stăpâni-hapsâni ai colectivului îi tăiaseră (pentru lemn de mobilă export către răsărit), crima ecologică murdară fiind comisă prin 1975.

Iar în pământul acela prigonit, își făcuse casă, la stradă, unul venit la Topoloveni de pe Vlașca (com. Belitori-Roșiori) prin 1970, care, emigrând din câmpie spre deal, după pripcoșeală ca activist de partid, ajunge salariat

responsabil la Fabrica de conserve Topoloveni Boerașu Dumitru, prigonitorul.

Deși oprit de lege, el nefiind membru colectivizat al CAP-Topoloveni, dar un hirotonia de preot predicator al bibliei "cumpără" pe sub mână, prin corupție, fostul președinte al CAP-ului Gh. Toader (decedat) de la CAP, 496 mp teren pentru a avea de casă, tocmai din "livada cu nuci" Cârciușărescu...

Își face casa melcului, se mișcă, se lăcășăie și, prinzând gustul dulce al proprietății, stăpânire pe tot locul după 1991 și simțindu-se în putere - ajungând "comunist comunal", ales pe lista hașgului P.N.Ț.C.D. (Topolovenii picând atunci din poziție istorică), nu mai vrea să dea nici un metru înapoi adevăratului vechi proprietar, satului Topoloveni, aparținând unei țărănești cu vechime atestată în comuna de ani.

Cei care ar trebui să împartă dreptatea respins orico cerere, n-au ținut seamă de Prefecturii și minister, i-au anulat și Adeverința de proprietate (refăcută apoi prin proces impus trei procese la Judecătoria și Tribunalul Topoloveni) și au ajuns acum "în recurs" la Curtea de Apel Iași.

Au trecut doi ani și haita prigonitorilor se lasă.

Dar cum își închipuie acești mistreți hrăniți cu ghindă comunistă, că-l vor învinge pe țăranul român-veteran care a muncit din jarul curajului și al cinstei satului românesc?

Săriți, fraților topoloveni, să-i burați! Nici o pravilă nu ne oprește să pedim răul!

Dar dreptul la orgoliu? Țăran din țăran de 300 de ani, cu carte licențiat și doctor în Drept, veteran de război (1941-1944), căpitan de rezervă, decorat cu trei ordine românești și străine: "Virtutea Aeronautică" clasa I de Aur, "Virtutea Aeronautică" clasa II de Aur, "Crucea de Aur", "Virtutea Aeronautică" clasa Cavalier, "Coroana României", "Steaua României" clasa Cavalier și... "Crucea de Fier" (germană) clasa Cavalier...

Ajută-mi, Doamne, să implânt în lor de orbi, pumnalul de lumină al Dreptății!

Iacov Cârciușărescu

Retrospectivă Partidul Național Țărănesc (II)

(urmăre din nr. 6)

Corneliu Coposu
(va urma)

La temelie catehismului însușit de Partidul Național al Românilor din Transilvania și Ungaria a stat lupta națională începută în anul 1730, de Episcopul Ioan Inocențiu Micu, revendicările formulate în revoluția lui Horia (1784) și în revoluția lui Avram Iancu (1848) și anume: libertatea individuală, libertatea națională, egala îndreptățire a națiunii române cu celelalte națiuni, respectarea drepturilor fundamentale ale omului.

Artizanii cutezători ai unirii românilor din Imperiul habsburgic, cu frații lor din țara liberă, la sfârșitul primului război mondial, care conduceau destinele națiunii și ale Partidului Național, au fost: Iuliu Maniu, Alexandru Vaida-Voevod, Ștefan Cicio Pop, Vasile Goldiș, Aurel Vlad, Teodor Mihali, Ioan Suci, Valeriu Brănișce, Victor Bontescu, Emil Hațieganu, Octavian Goga, Sever Bocu, Valer Moldovan.

intregire, Ion Mihalache. La originea ideologiei partidului era mișcarea țărănească de mare amploare, inițiată de apărătorul țărânimii Constantin Dobrescu-Argeș (1888). După marea unire a provinciilor românești (1918), Partidul Țărănesc a înglobat Partidul Poporanist Țărănesc din Basarabia, condus de Halippa și Stere, Partidul Țărănesc din Bucovina condus de Flondor și Sauciuc-Săveanu, Partidul Muncii de la Iași.

După întregirea României (1918), Partidul Național Român a însumat, din vechiul Regat al României, Partidul Conservator Democrat al lui Take Ionescu și Partidul Național al lui Nicolae Iorga.

Fruntașii animați de ideologia revoluționară a mișcării țărăniste, uniți în jurul lui Ion Mihalache, la sfârșitul primului război mondial, erau muntenii: Căpățâneanu, Lapedatu, Spânișteanu, Spineanu, frații Cercel, Coandă, Drăghici, Popescu Răcări și moldovenii Mironescu, Măcărescu, Rășcanu, Borcea,

Partidul Țărănesc a fost fondat (în 1918) de către luptătorul democrat, lider al țărânimii și erou al războiului de

Bratu, Costăchescu. Difuzarea programului țărănist era asigurată de un grup de tineri și însuflețiți mânători de condei, ca Ionescu-Berbecaru, Victor Ion Popa, Gib Mihăescu, Cezar Petrescu, Dem. Teodorescu, Gr. Gafencu.

Scrisoare deschisă D-lui Ministru al Apărării Naționale, gen. Spiroiu

La data de 21.II.1992, cu ocazia întâlnirii pe care ați avut-o cu mai mulți zionisti, acesștia urmărind să cunoască poziția M.A.N. față de fiecare dintre cele două organizații de veterani de război, recte "Asociația Națională a Veteranilor de Război" (A.N.V.R.) și respectiv "Liga Română a Veteranilor de Război" (L.R.V.R.), printre altele v-ați exprimat părerea, și citez aproximativ cuvintele dv. "...ar fi de dorit ca dl. Dragnea să se retragă..." (de la conducerea A.N.V.R. n.a.).

U.R.S.S. și-a călcat jurământul de credință, depus pe drapel, în fața lui Dumnezeu, și a intrat în slujba inamicului cu care țara sa se găsea în război, a jurat credință acelui inamic și a luptat sub steagul lui, încadrat în divizia de trădători, ca și el numită "Tudor Vladimirescu" spre pângărirea numelui acestui mare patriot român.

trădare. Dar aceștia ar trebui incluși în altă categorie, total deosebită de aceea a veteranilor de război.

Părerea dv. mai sus citată, constituind o recomandare lipsită de orice echivoc, pentru cel numit, a fost eludată de Dragnea și m-a surprins neplăcut faptul că aceasta nu ați considerat-o o sfidare, atât la adresa dv., ca și la aceea a înaltei funcții ce dețineți în statul român.

Și dacă totuși Dragnea a reușit să se facă reales, aceasta se datorează numai faptului că filialele A.N.V.R., ale căror conducători au fost acaparate de partizani ai lui Dragnea, au trimis cu delegați la conferință, numai dintre aceia despre care se putea conta sigur că vor vota pentru Dragnea.

Și a avut loc în ianuarie o conferință pe față a A.N.V.R. pe care ați onorat-o cu prezența cât și cu frumoase și încurajatoare cuvinte ce ați rostit în cursul desfășurării ei. La această conferință Dragnea a reușit performanța de a se face reales în aceeași demnitate, pentru care, cu aproape un an în urmă, dv. îl considerați necorespunzător. Or, aceasta, trebuie să fiți de acord, constituie încă o sfidare, de dimensiuni mult mai întinse.

Îmi este foarte greu să admit că dv. nu ați avut cunoștință despre astfel de urzeli și m-a decepționat faptul că nu ați întreprins nimic pentru a le contracara. Și era atât de simplu să o faceți! Nu era nevoie decât ca, în cuvântarea pe care ați ținut-o în debutul lucrărilor conferinței, să creionați și criteriile morale care trebuiau să-i conducă pe cei care urmau să-l aleagă pe presedintele A.N.V.R. Dacă ați fi făcut-o este greu de admis că s-ar fi găsit prea mulți să meargă cu fidelitate atât de departe, încât să nu țină seamă de astfel de criterii. Poate că nici Dragnea nu ar mai fi îndrăznit să-și depună candidatura.

Aparent, sfidarea ar veni chiar din partea veteranilor acum, despre care s-ar putea crede că gradul de sensibilitate la care au ajuns, i-a adus în situația de a-și pierde cu totul simțul demnității și al onoarei și ultimul dram de discernământ, de vreme ce au putut aprecia că el, care merită să stea în fruntea lor, simbolizând eroismul și idealurile care i-au însuflețit pe ei în luptă, nu poate fi altceva decât un trădător de țară și de neam.

Nu ați făcut-o și de aceea s-a ajuns la această situație, cu un impact negativ major, și asupra demnității veteranilor, dar ceea ce este cu mult mai grav, și asupra procesului de educație în ostie. Căci ce se mai poate spune acum tinerilor ostași despre sfîntenia jurământului de credință, despre drapel, despre gravitatea crimei de trădare, despre exemplul ce trebuie luat de la înaintașii lor, atât timp cât un individ care a comis cel mai abominabil act de trădare, fronează în fruntea chiar a unei organizații de fosti luptători? Și mai ales când individul respectiv își datorează această poziție chiar actului de trădare ce a comis? Căci este clar faptul că, fără acest act de trădare, sergentul major Dragnea nu ar fi fost propulsat, de către regimul comunist, pe scara ierarhică, până la gradul de general și implicat apoi în problemele veteranilor.

Realitatea este însă cu totul alta. Veteranii nu și-au pierdut nici puterea de discernământ și cu atât mai puțin simțul demnității și al onoarei, căci nu este veteran care să fie de acord cu această alegere, în afara aceluia care au fost părtași la aceeași

Situația aceasta, care frizează blasfemia, trebuie curmată cât mai curând. Iară dv. care voit sau nu, ați contribuit la continuarea ei, vă revine sarcina de a găsi mijloacele prin care să fie curmată.

Lt.-dor av. (r)
Gh. Gh. Popescu
Veteran de război

Figuri de medici - martori în lupta contra comunismului

Dr. Șerban Georgescu Bârlad

Cei apropiați, în special cei îngrijiți de el în lagărele de exterminare comuniste, îl numeau BICĂ. Născut la 16 martie 1922 la Bârlad, fiul avocatului Vasile Georgescu Bârlad, fruntaș P.N.T. (deputat, prefect de Tutova și senator de drept). Face studiile primare și liceale la Bârlad, apoi Facultatea de medicină din Iași. În 1948, în preajma examenelor de absolvire, este arestat, anchetat, torturat și condamnat la 7 ani pe care îi petrece la: Suceava, Colonia Nistru, Baia Sprie, Canal. La Baia Sprie a lucrat în mină și apoi ca medic al penitenciarului, fiind adesea pedepsit nopțile, cu carceră pentru îngrijirea prea atentă a bolnavilor și scutirea lor temporară de a intra în mină.

Eliberat în 1955 este încadrat felcer în comunele Axintele, Rași și Tariceni unde pentru activitatea sa profesională și inițiativa inițierii unor cursuri de prim ajutor precum și pentru activitatea susținută de îndrumare a populației cu deprinderile igienice, a fost evidențiat în cadrul Direcției Sanitare a regiunii București.

Rearestat la 9 februarie 1959 (de la circa medicală Tariceni) în timpul exercitării funcțiunii, deși erau orele 21, este condamnat la 10 ani detenție, conform faimosului Decret 209 C.P. Trece prin Jilava și, după un proces cu zece termene de judecată, se confirmă condamnarea. Este trimis la Botoșani unde va funcționa un timp ca medic. Aici, în momentul în care preia cabinetul medical (1960-1961) din registru află de decesul tatălui său petrecut cu 3 săptămâni în urmă în aceeași închisoare. Beneficiind de amnistia din 1964, a fost eliberat, fiind încadrat ca tehnician sanitar, nepermițându-i-se a-și termina studiile medicale decât în anul 1967. Dar și aici destinul a fost crud cu el. Întorcându-se de la Iași, cu situația școlară pentru a-și susține ultimele examene, un tragic accident de tren soldat cu 5 intervenții chirurgicale și 10 luni de spitalizare păreau a pune capăt activității sale. Cu o voință și tenacitate extraordinară, incomplet vindecat, cu piciorul amputat, în 4 luni a trecut cele 16 examene de diferență, precum și diploma de medic pe care o obține cu "calificativul maxim".

Apoi, reintegrat ca medic al orașului Zimnicea, lucrând zi și noapte, cu sănătatea subrezită de atâtea încercări ale destinului, se prăpădește la 11 mai 1981, în urma unui infarct de miocard. În ultimă sa zi de viață, am fost lângă el să-l îngrijesc; ultima sa imagine au fost torturile îndurate în închisoarea Suceava unde tălpile sale umflate și infectate, consecința a bătăilor îndurate, își găseau alinarea în sprijinirea lor de pereții înghețați ai celulei...

Dr. George Calab

CINE-ÎNADAPTABIL
ȘI ANACRONIC,
SPİRȘESTE CA MINE,
PRIN DISPARIȚIE!

desen de
MIHAIL SORIN GANDĂU

Martiri ai Bisericii, dar și ai neamului

Guvernul comunist, instalat la conducerea țării noastre după cel de-al doilea război mondial prin forța "armatei roșii", a căutat de la început să anihileze reperatele constitutive esențiale ale națiunii române, cu scopul vădit al internaționalizării prin desnaționalizare. Printre aceste reperate, credința religioasă, atât de intim legată de ființa națională, a constituit unul dintre primele obiective ale Puterii oficiale.

Strategia adoptată a cuprins etape bine studiate care au convers către scopul dinainte propus. Astfel, la început, au fost suprimate din calendar sărbătorile religioase tradiționale, apoi a fost desființat învățământul religios în școli; încumetarea nu s-a oprit aici! s-a intervenit în alegerile de ierarhi ajungându-se până acolo, încât, la alegerea Patriarhului Bisericii Ortodoxe a fost impus un comunist.

Cea mai condamnată acțiune a fost însă dărâmarea unor biserici, cu motivarea realizării unor fanteziste lucrări edilitare.

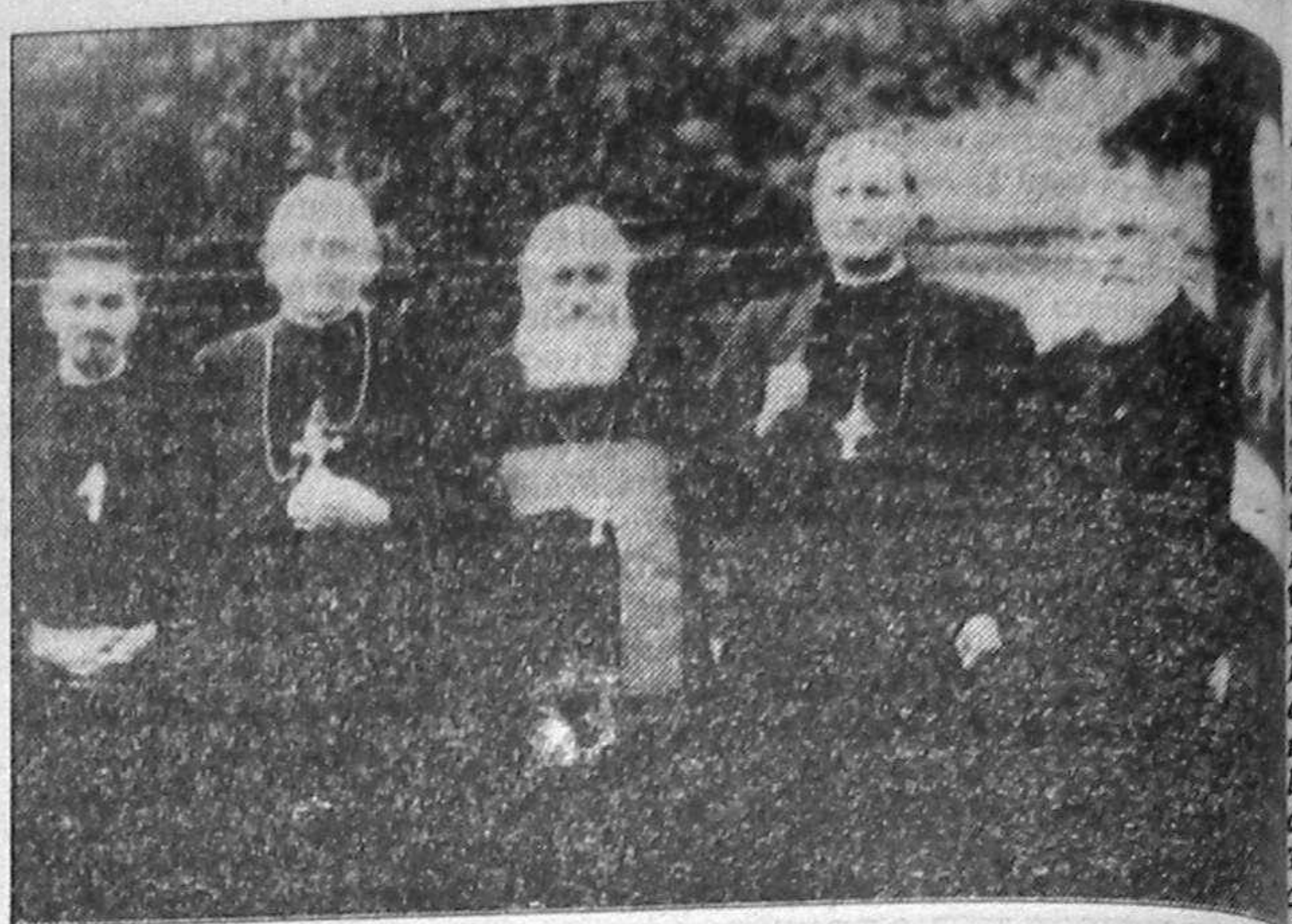
Reacția față de măsurile luate de Putere s-a manifestat mai ales în rândul preoțimii.

Pentru curajul lor, o bună parte dintre aceștia au infundat pușcările comuniste. Numele lor, o bună parte a acestora, se poate regăsi în cuprinsul numerelor apărute până acum ale revistei gândirii arestate "Memoria":

Au căzut victime ale persecuției comuniste prelați ai diverselor confesiuni, însă măsurile luate împotriva celei greco-catolice au fost de o brutalitate sălbatică, fapt explicabil prin legătura pe care această biserică - a doua biserică națională - o avea cu Occidentul, prin Vatican.

Suprimarea bisericii greco-catolice în toamna anului 1948, moment în care număra în Ardeal peste 1 800 000 de credincioși, procedându-se pentru aceasta la o "unificare", care avea să se dovedească în timp perfidă, cu biserica ortodoxă, a determinat o reacție puternică în rândul clerului, care s-a opus acestei măsuri, refuzând să renunțe la propria confesiune. Urmarea? Un mare număr de preoți au fost arestați, în frunte cu cei șase episcopi, iar împotriva credincioșilor au fost luate cele mai inumane măsuri pentru ca aceștia să renunțe la credința lor.

Prezentăm alăturat o fotografie a celor șase episcopi arestați în ziua de 28 octombrie 1948, pentru ca martirii să fie știuți și de generațiile mai tinere. Astfel, în fotografia de la stânga la dreapta, recunoaștem următorii ierarhi ai bisericii greco-catolice:

IOAN SUCIU, administrator apostolic al Mitropoliei Blajului, care a decedat în închisoarea din Sighet în chinuri groaznice, în anul 1953; nu i se cunoaște mormântul.

Dr. ALEXANDRU RUSU, episcop de Baia Mare, care, după o carieră de 25 de ani la muncă silnică, a decedat în închisoarea din Gherla;

VALERIU TRAIAN FREŢIU, episcop de Oradea, decedat în închisoarea din Sighet în 1952; nu i se cunoaște mormântul;

Cardinal Dr. IULIU HOSSU, episcop de Gherla-Cluj, a decedat la mănăstirea Căldărușani, unde se găsea internat, este înmormântat în cimitirul catolic;

IOAN BĂLAN, episcop de Lugoj, a decedat orb în 1956 la mănăstirea Căldărușani;

VASILE AFTENIE, vicarul general al Mitropoliei Blajului la București, a decedat după chinuri înfiorătoare în urma bătăilor suferite în subteranul Ministerului Interne, în 1950; este înmormântat în cimitirul Bellu catolic.

Să ne plecăm frunțile în memoria lor, întrucât sacrificiul acestor martiri nu numai că a apărut credința, ci și un tragic protest împotriva măsurilor sălbatice luate de Puterea comunistă în scopul înfeudării neamului românesc.

Jurist Caius

Este datoria bisericii creștine să lumineze înaltul for legislativ al țării

În Parlamentul României, mai precis în Camera Deputaților, a fost auzită o propunere "stranie": un om bun (și, ca toți oamenii buni, un naiv) a propus colegilor săi deputați ca ziua de activitate parlamentară să înceapă cu rugăciunea "Tatăl nostru".

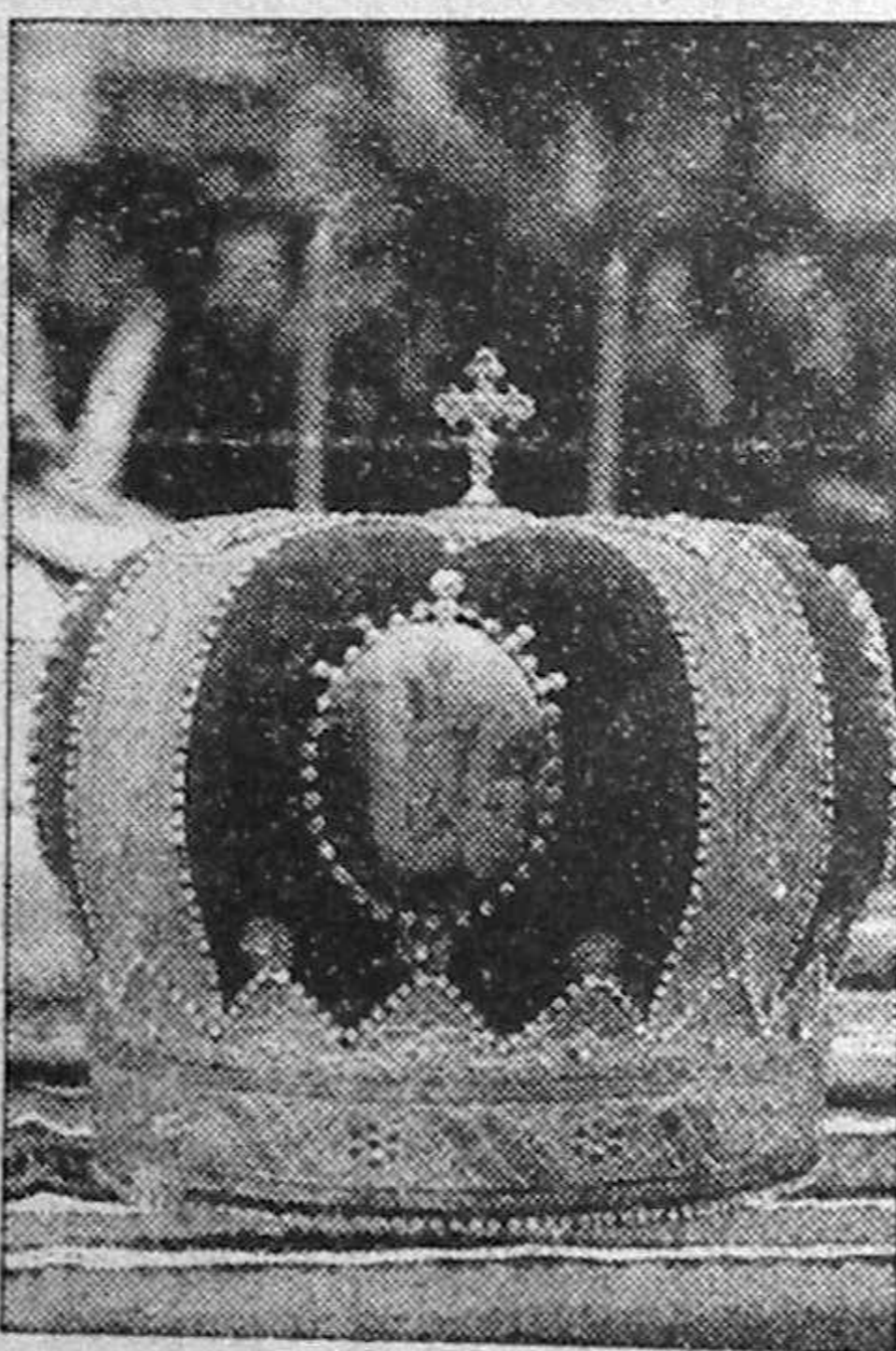
Propunerea a fost respinsă, din totalul de 340 de voturi posibile numai 93 fiind "pentru"!

În discuțiile premergătoare votului, "problema" s-a dezbătut, firește, cu multă pasiune. S-a afirmat că un astfel de gest public ar putea leza sentimentele necreștinilor (de alte credințe sau fără credință). S-a afirmat și că ar fi indecentă o astfel de afirmare publică a credinței creștine și că "poți fi un bun creștin, care roșește ouăle de Paști și face brad cu daruri de Crăciun și fără să-ți mărturisești public credința".

Așa cum se știe prea bine, indiferent de ce ar dori unele forțe, Europa este un continent în totalitate creștin. Rolul jucat în istorie de această Europă creștină a fost covârșitor.

La antipod, comunismul a fost arma, mijlocul de luptă împotriva doctrinei creștine. Impus cu tancurile, în trădatele țări est-europene, primul obiectiv urmărit de comunism a fost de a "extrage" aceste țări din Europa creștină, prinuciderea credinței creștine în sufletul populațiilor cotoropite. Știau perfect uneltele RĂULUI că țaria oricărei cetăți rezidă nu în țaria zidurilor ci în țaria credinței apărătorilor.

După 50 de ani de lipsă din Europa creștină, România respinge afirmarea ca țară creștină și dorește să se știe bine acest lucru. Cei care exaltă non-creștinismul, mascat în ritualuri onomastice, datini și obiceiuri, uită (și nu au știut, poate, niciodată) că specific creștinismului este crezul afirmat public, mărturisirea. Cuvântul martir înseamnă mărturisire, mărturie.

Rugăciunea "Tatăl nostru", rugăciunea a TUTUROR creștinilor, este această mărturisire, alături de "Crez", și acestea se mărturisesc public. Creștinismul este o culme a umanității, iar creștinul, pe această culme, nu se ascunde de nici o privire și nu este creștin dacă o face!

Ne va reprimi o Europă creștină mai curând dacă roșim ouă de Paști (dar nu vrem să rostim Credo-ul nostru), decât dacă, cu frunțile plecate, ne vom pronunța public credința prin rugăciunea lăsată nouă de însuși Mântuitorul? Vom mai putea rosti vreodată, precum era la început, "acum și pururea și în vecii-vecilor"?

Creștini încă înainte de a fi români, și înainte ca cele mai multe neamuri ale continentului să fie, insulă de latinitate creștină, lăsată de soartă la fruntariile de Răsărit ale Europei, am apărut timp de un mileniu creștinătatea de urgiile Asiei Mari și Mici. Și am dăinuit - numai Bunul Dumnezeu știe cum și de ce. Și, azi, tocmai noi refuzăm să reîntregim

creștinătatea neamurilor, de parcă în confruntările epice cu valurile necreștine voievozii și domnii noștri ar fi tinut în mâini, alături de paloș, nu crucea ci Manifestul Partidului Comunist!

Este de datoria Bisericii creștine, aceea lăsată de Christos apostolilor și, prin ei, umanității, să se roage la Domnul Dumnezeu nostru ca să lumineze înaltul for legislativ al țării, care se numește România.

Să nu dea Dumnezeu să fie prea târziu când urechi, care se doresc surde astăzi, vor tânji de dorința de a auzi: "... și ne iartă nouă greșelile noastre PRECUM și noi iertăm greșiților noștri". Și nu ne duce pe noi în ispită, Doamne, Și ne mântuiește de cel rău.

Doru Mihai Dobrescu

Visul faraonului

În GENEZA biblică, întâlnim binecunoscută parabolă, care se pare că este valabilă și în România de azi, unde are loc GENEZĂ - cea a "democrației originale" "statului de drept". Este vorba despre cele vaci grase și cele șapte vaci slabe, apărute în visul unui faraon ce domnea înaintea de Moise. În tălmăcirea lui Iosif - cel mai mic dintre fiii lui Iacov - aceste vaci semnificau șapte ani de belșug urmați de alți șapte - de foamete și de înfometare, datorită înțelepciunii tânărului egiptean care a luat măsuri de prevenire, pe lângă egiptean a trecut cu bine peste cei șapte ani de secetă... Cum, însă, noi nu suntem în Egipt antic, ci în România de azi, lucrurile se schimbă cu totul altfel! Cei șapte ani de belșug și încă așteptați, noi aflându-ne (deocamdată) în țara ceilor alți, al căror număr s-ar putea să depășească pe cel biblic (patru care se încheie anul acesta, plus cei ce vor urma și care le va da Dumnezeu știe câți vor fi!). Și-aceasta, o altă "faraon" nostru n-a plecat urechea la aceste înțelepte ale tinerilor, din care cauză și acum ajung la sapă de lemn... Și ce bine ar fi dacă egiptenii ascultând de tânărul Iosif și de el, numai treizeci de ani, a dovedit că înțelepciunea decât viitoarea mumiă! "Faraon" de pe malurile Dâmboviței se ferește de inflația ca de foc! Și, fiind un "liber-cugetător" și nu sunt slabe speranțe să creadă în cele șapte vaci CARTEA CĂRȚILOR - căci nu este înțeles care să viseze... vaci grase ori slabe, și alte visuri a nutrit dumnezeului, și tălmăcitori, ci de... răstălmăcitori a avut pentru a și le realiza!

Prof. Gh. Constantin

Caragialescul domn Pleșu

S e știe, dilemă înscăunată, în mod curent, o situație cu două ieșiri, ambele defavorabile. Revista condusă de dl Andrei Pleșu răstărnege, îndelung, dilema acestui fost disident și fost ministru al Culturii în guvernul român, actualmente om prosper al democrației moralizatoare, arătând abilitățile impotriva bietilor nemulțumiți de ieri și de azi, încât aceștia se simt ridiculizați, de parcă ar trebui să se lupte în pielea goală în fața business-ului ideii care e d-sa. **Sunteți niște naivi și niște naivi, ne spune pe neașteptate filosof. Cum de nu vă gândiți la consistența tonului "prea categoric", la "varbele partizanate", care (acest detaliu nu contează) pot fi în egală măsură ale puterii și ale opoziției?** "În lumea noastră, susține dl Andrei Pleșu, opiniile sunt anterioare deliberării". În acest fel, "nici nu se poate vorbi de opinie, ci de tropisme, de efectele dezordonate ale unei lumi tulburi". Ce înseamnă aceasta? Că într-un registru pur formal, stilistic (unicul care interesează), "discursul e exaltat, labil, ultimativ". Indiferent dacă e vorba de Corneliu Coposu sau al lui Vasile Văcăroiu, al lui Gabriel Liiceanu sau al Adrian Plunescu, al lui Octavian Palcu sau al lui Gheorghe Dumitracu, nu exprimă raționamente, ci stări". Am fi, cu toții, "manevrați de pasiuni", "porniți", "apucați", patetici, nimeni nu reflectează pentru că toți știm deja, evident, știința e la degetul mic al lui Pleșu, iar postulul reieșit de la Tescami. Nouă nu ne rămâne decât a ne retrage, covârșiți de rașine, în făcerea ce urmează aflării adevărului, potrivit căruia comportarea noastră iscă pericole uriașe, adevărate catastrofe istorice: "Uitând asta, riscăm să reinventăm, prea devreme, «partidul rubin», «conducătorul iubit», și toate celelalte". Cum de n-am reflectat? Cum de nu ne-am asumat logica demonică a protestului nostru?

Noroc cu dl Pleșu. Cu o superioritate morală ce ne siderează, gânditorul

încearcă a se plasa deasupra vâlmășăgului van pe care-l reprezintă stăruirea noastră de a ne despărți de totalitarism, încercă a fi echidistant față de cele două "tabere" ce se confruntă: "opoziția e ori sublimă, veșnic îndreptățită, deopotrivă a tuturor virtuților neamului, ori trădătoare, destabilizatoare, un soi de mașină infernală, plasată în mijlocul nostru de unguri, evrei sau masoni. În primul caz, a critica opoziția echivalează cu a vâna îngeri; în al doilea caz, a lauda opoziția e a complota împotriva țării". A treia cale, cea "normală", e bineînțeles eludarea luptei, isteția comoditate, lucrativul defetism. La ce bun să cerem restabilirea adevărului, să combatem nedreptatea, să optăm pentru statul de drept, dacă tot nu putem ieși din schema stilistică a exagerării, din jocul grotesc al extremelor? Cum de nu ne-am dat seama, în candoarea noastră caraghioasă, că substanța etică a polemicii nu contează? Singura soluție inteligentă nu poate fi decât o egalizare amorală. Un exemplu sugestiv ni-l oferă chiar dl Pleșu, când se detașează de ceea ce în amintire ne stăruia ca un vag demers promonarhic al d-sale: "monarhia e o soluție absolută: se instalează prin miracol și rezolvă, prin miracol, toate dramele românești - de la corecta distribuție a zahărului, până la renașterea morală și reintregirea neamului". Punct de vedere pe care n-am putea afirma că-l aprobăm, dar nici că-l dezaprobam. El insinuează. Faptele ne permit a ne întoarce la cuvintele de la începutul textului de față. Nefiind, în chip declarat, de partea puterii (ceea ce bănuim, ar fi chiar și pentru d-sa penibil), ex-ministrul nu mai e nici de partea opoziției (ceea ce, din motive ușor de dedus, n-ar fi tocmai convenabil). Făcând astfel puterii serviciu de-o manieră mai "subțire", caragialescul domn Pleșu dorește a rămâne "ca românul, imparțial".

Gheorghe Grigurcu

Ion Iuga un prinț al poeziei

Pe neașteptate, pe negândite, surpriza fustă a trecerii, într-o lume mai bună, a lui Ion Iuga, ne-a lovit ca un val de aer înghețat și ostil.

Așadar, de acum nu-l vom mai vedea pe bărbatul frumos, cu ochii ca livezile în soare, blânzi dar pătrunzători de taine ca ai serafimilor.

Nu-i vom mai auzi vocea gravă care ne aducea vești din împărăția tot mai îndepărtată azi a Poeziei și din țara mitică a descălecătorilor, unde se născuse și pe care o păstra în suflet ca pe o așuțe supremă.

Nu vom mai auzi nici invitația fraternă ce îți făcea accesibilă o lume a eroilor și haiducilor, bine cunoscută lui în toată istoria-i nemuritoare, ce dorea să o releve prietenilor și tuturor celor ce gândesc și cu inima ca pe o Arcadie națională.

"Când te duc în Maramureș?" era o frază de iubire și prețuire aleasă, prin care îți arăta că ai câștigat un loc în sufletul lui. Așa te întâmpina, privindu-te în adâncul ochilor, făcându-ți cinstea să-ți arate frumuseți nebănuite între care el hălăduise copil și adolescent cu har și le primise însemnele vechi ca pe niște peceți princiere. Căci structura psihică și proiecția în lume a spiritului său te îndemneau să crezi că te afli în fața unui prinț. În tinerețea sa răscolise tradiții și hrisoave ce atestau noblețea neamului IUGA, din Săliștea de Sus, până la familia nobilă din veacul al XV-lea. Poetul își studiase rădăcinile.

Felul lui de a fi în lume, neincovoiat și protocolar, atent la dreptul altuia, parcă mereu în căutarea unui luminiș fințal, unde va trebui să ne bucurăm până la beatitudine de înseși condiția originii noastre și a sănătății moral-spirituale a generațiilor ce ne-au precedat, era neîndoișos acela al unui om de stirpe nobilă. Însă pe platoul răcoros și înmiresmat unde se desfășurase viața țării lui legendare nu era loc pentru nici un bălei național.

Neincovoierea aceasta, ce lua adesea chipul revoltei, i-a adus în deceniile stăpânirii comuniste multe necazuri și rupturi sociale, trebuie să o spunem, născute unele din chiar venitul potențailor breslei.

Curajul înfruntării cenzurii tutelare, prin facilitarea apariției primelor texte din Petre Țuța, în revista "Familia", în 1967, îi atrăsese pierderea postului de redactor.

Nici anii de șomaj, nici boema și nici întunecarea continuă a zării sociale nu l-au frânt. Ca director al cătorva cinematografe din Capitală, a avut de înfruntat de nenumărate ori

Fotografie de Ion Cucu

furia și amenințările culturnicilor pentru filmele ce vizau lagărele și răul bolșevic, ce mai luminau conștiințele altfel posomorâte foarte.

Ziua de 21 decembrie 1989 l-a găsit lângă zidul Universității, unde zburdau gloanțele asasinilor roșii.

Apoi viața i s-a împletit cu lupta scrisă în presa democratică. "România liberă" și, mai ales, ziarul "Dreptatea" s-au bucurat de semnătura lui, vădind un spirit de gazetar, polemic, apărător al valorilor adevăratelor libertăți, al democrației creștine, îndurerat de soarta noii societăți românești.

Zbuciumul spiritual și material din ultimul an, născut de conflictul cu burocrăția C.N.C.-ului, l-a atins grav. În momentul internării în spitalul "Cantacuzino", poetul Ion Iuga era un om îngândurat foarte și care căuta liniștea. În locul ei a avut parte de o suferință grea, nemeritată. Era culminația unei suferințe îndelungate pe care o biruise cotinuu cu înzestrarea sa de prinț țaran, imposibil de îngenuncheat și greu de înfrânt.

Azi glasul lui nu se mai aude. Dar se aude freacă de versurilor din superbe cărți "Tăceri neprimite", "Almar", "Țara fântânilor", "Irosirea zăpezilor", "Cămașă patriei", "Binecuvântata civilizație", "Ieșirea din vis", "Casa poemelor", "Povara umbrei" și din altele încă, în care Ion Iuga l-ui, "cel mai frumos bărbat din Nord", cum îi plăcea să-și afirme prezența spirituală, în tinerețea-i de visător impenitent, va trăi în permanență culturii noastre. Pentru că în locul unde Poetul se apără prea singur în fața morții, înflorește tot mai înviorată Poezia.

Pan Izverna

CRONICA TV

...Regina din Saba, Uba-Baluba și francofonia...

● Speriați fiind foarte, să nu-i facă, dl Ilescu, te miri ce farmece regina din Saba, ca noi să rămânem "orfani" de ales-ales, am stat cu ochii cât cepele pe micul ecran. Actualitățile "pe fază" ne-au prezentat tot ce a făcut președintele, în programul său prin țările calde. Am văzut și primirea "calduroasă" cu dansuri din jur, de ne-am simțit, doamne păzește, ca în vremea împușcatului. Numai când ni s-a arătat avionul prezidențial "pus pe zbor" la Otopeni, am respirat ușurați. Ne-a fost teamă să nu "rătăcescă" prin cele locuri încărcate de "francofonie" și "Uba-Baluba", "consensul și concordia națională", fără de care nu ne putem încredința. Iar când, după un "tradițional" discurs, de-acum, a dat în fața națiunii un exemplu "raport de activitate" comunist, am simțit ne-au săltat de "îndreptățită" și "patriotică", văzând noi, ce importante "contacte" a stabilit, oriunde s-a aflat! Așa că ne-am luat de-o grijă: la țară va fi și la noi cald! Ca-n Africa! Și să vorbi toți francezește! Cu mic cu mare. Că dacă ne-am înfrățit întru "francofonie" așa se cade! Drept pentru că mulți părinți se luptă din greu cu ministru Invațămantrului, să-și scoată copiii de la limba rusă. Ceea ce nu se poate. Că ministrul n-are ce face cu atâția profesori de limba lui Lenin! ● Astimp dl

Văcăroiu, proaspăt întors de la mănăstiri, unde s-a dus, ca tot omul, să se odihnească și să culegă ghebe, că-i sezon, a nădușit mai ceva ca președintele în Africa, luptându-se cu dolărașul, care, al dracului domnule a luat-o bine la picior, de aleargă după el cu limba scoasă 1036 de LEI, PARALEI, răpănoși, slăbănogi, șantarii și prăpădiți! Și tot nu-l pot prinde. Să-l fixeze dracului o dată pe loc. Să nu mai țopăie atâta, că ne bagă foamea în oase! Noroc cu dl prim-ministru, că ne-a mai dat "o gură" de aer și de "speranță" într-o ediție specială, de după actualități. De am aflat și noi, dintr-o "sursă" autorizată, ce bine stăm cu toate! Și în timp ce una grăia șeful executivului, în "procente" evident, după obicei și comparând "totul" cu aceeași perioadă a anului trecut (ah! mă dau în vânt după aceste comparații, de care credeam că am scăpat odată cu "epoca de aur") față de care stăm mult mai bine, prețurile la carne au săltat catastrofal și au tras după ele și celelalte produse. De azi, mâine, de nu face ceva "guvernou" să le cumintească, să oprească inflația galopantă, vom ajunge să plătim o pâine cu UN MILION de lei! Că am mai trăit minunea asta. Și n-am uitat-o până-n ziua de azi! ● "Astă seară dansăm în familie".

Dați-mi voie să nu "uit" emisiunea muzical-distractivă "surpriză" cum ne-a anunțat realizatorul Titus Munteanu, în Panoramic radio-tv. Ea ne-a prilejuit ocazia să vedem o parte din angajații televiziunii, în alte ipostaze decât cele cunoscute de pe micul ecran. Să recunoaștem, excelenta idee a lui Titus Munteanu, a fost excelent realizată. A fost cu adevărat o "surpriză". Dintre cele mai plăcute. Cu siguranță "steaua" spectacolului a fost Delia Budeanu, care a mai dovedit o dată, că poate fi nu numai o agreabilă crainică ci și o talentată interpretă a fadoului protughez. Frumoasă peste măsură, cu o voce plăcută și o prezență scenică remarcabile, te bate gândul să te întrebi dacă nu acela de

cântăreață ar fi trebuit să-i fie drumul în viață. Cred că mulți telespectatori urmărind-o s-au gândit la Amalia Rodriguez. Încât o privește pe dna Adelina Șuvagău, pe care revoluția a adus-o pe micul ecran, mai țineți minte Gaudeamus și Salut prieteni, ne-a dăruit un "moment coregrafic" original, interpretând "moartea lebedei" în viziune proprie, al cărei comic s-a născut din seriozitatea și originalitatea interpretării. Adelino, de mulți ani nu am mai răs cu lacrimi! Și mare nevoie mai avem să ne descreșim frunțile în sălbatica noastră perioadă de "tranziție" pe care o tot "tranzitam" de vreo patru ani, de am trecut și de "ora 25"! ● "Tranșeele cerului" îi mulțumim Mariei Preduț, că ne-a "dăruit-o" pe micul ecran, pe distinsa Marioara Drăgescu, marea doamnă a aviației românești. Cu această emisiune-documentar, în două episoade, autoarea s-a răzbunat, și bine a făcut, pe toți anii în care, datorită "academiciei" femeile nu puteau fi aduse în emisiunile tv. Datorită Mariei Preduț am avut fericitul prilej de-a "cunoaște" pe minunata femeie care și-a dăruit viața "aripilor" românești. Îi mulțumim Mariei pentru "Tranșeele aerului", o emisiune care ne-a mers la suflet. Dar nu-i exclus ca multora să le fi "stat în gât". Acesta să fi fost oare motivul că "Panoramicul tv" nu a găsit un spațiu, cât de mic, de prezentare? Să știe telespectatorii, să urmărească! Las' că ar fi meritat să se facă "reclamă" precum cu "veniți cu noi pe programul doi"... dar, se pare că în cazul amintitei emisiuni trebuia "să se lase cu ceață"! Și s-a lăsat!

Rodica Rarău

Monarhiile europene

- tradiție, continuitate, stabilitate

MILENARA MONARHIE BRITANICĂ

"Elisabeta a II-a, prin Grația lui Dumnezeu Regină a Marii Britanii și Irlandei de Nord, precum și a altor provincii și posesiuni, Șef al Commonwealth-ului și Apărătoare a Credenței". Iată titlul oficial al Reginei Marii Britanii, suverana respectată și iubită de supușii săi.

Monarhia britanică, alături de cea daneză, are cea mai mare vechime din Europa. Mai mult, **dinastia de Windsor** - titlu luat de Familia Regală în timpul Primului Război Mondial - are o ascendență neîntreruptă ajungând până la regii saxoni ce au domnit în mileniul I și este totodată coborâtore din legendarul **Wilhelm Cuceritorul**, curajosul duce normand care în 1066, învingător în bătălia de la Hastings, devenea rege al Angliei.

Marea Britanie este cunoscută drept țara în care tradiția istorică este riguros respectată și instituția monarhică este, în acest context, principalul simbol și marea mandrie a curajoșilor și întreprinzătorilor insulari. Chiar dacă peste secole rolul constituțional al monarhiei s-a diminuat, crecând mereu acela al Parlamentului, suveranul joacă un rol major în societatea britanică. El este Șef al statului și are un rol activ în viața politică și socială. Printre altele, Regele sau Regina Domnitoare numește primul ministru, din sânul partidului majoritar în Camera Comunelor, deschide și închide lucrările Parlamentului, promulgă legile și este Capul Oștirii.

Majoritatea îndatoririlor țin însă de protocol, unul dintre cele mai vechi și mai elaborate din lume. Aceasta însă nu înseamnă că el reprezintă doar trecutul, căci Anglia trăiește prin istorie privind însă **mereu înainte**.

O serie de state independente astăzi, ce până mai ieri făcuseră parte din Imperiul Britanic, au ca Șef al statului pe Regina Angliei. Să amintim doar țări precum ar fi Canada, Australia, Noua Zeelandă, state importante ca suprafață, populație și potențial economico-militar. Deși imperiul colonial ține de domeniul istoric, Commonwealth-ul - lumea comună a statelor legate prin tradiție și interese de Coroana Angliei - reprezintă o forță reală.

Regina Elisabeta a II-a domnește din februarie 1952 și se bucură în rândurile supușilor săi de un respect profund. În 1947 tână principesă moștenitoare se căsătorește cu **principele Philip de Mountbatten**, descendent al familiilor regale din Danemarca și Grecia. Această căsătorie lega prin și mai strânse legături de rudenie Casa Regală a României de cea a Marii Britanii, căci **M.S. Regele Mihai I** este văr pe linie paternă cu **Regina Elisabeta** și îndeaproape înrudit cu Principele Consort Philip, Duce de Edinburgh, atât pe linie maternă cât și prin legături de sânge ale **M.S. Regina Ana**, cu Casa Regală a Danemarcei.

Cuplul regal are patru copii: **Charles, prinț de Wales, Princesesa Ana, Andrew, duce de York și Principele Edward**.

Familia Regală participă la viața țării, la acțiunile forțelor armate sau în serviciul diferitelor organizații. Principele consort conduce, de asemenea, activități cu tineretul și este deosebit de interesat în domeniul cercetării științifice și tehnologice. Prințul Charles, la rândul său, este prezentaț în numeroase organizații, iar fratele său Andrew este un foarte apreciat jucător de Sporturile, atât de iubite de britanici sunt și pasiunea pricipesei **Maria**, sora Suveranei, care este și Președinta Fundației de Ajutorare a Copiilor. Teatrul nu a scăpat atenției și membriilor familiei regale. Prințul **Edward** fiind președintele Asociației de teatru pentru tineret.

De multe ori presa britanică este senzatională în viața familiei regale, toate acestea britanicii le înțeleg. Suverana și respectă Monarhia.

Familia Regală a României a avut un timp adăpost, în vremea când a fost impus de puterea stalinistă, în Marea Britanie unde a primit sprijin, înțelegere, relațiile de rudenie dintre cele mai afectuoase.

Monarhia britanică este tradițională în Anglia un stat prosper, cu o viață internă stabilă. O butadă englezească sună astfel: "La Marea Lumii vor rămâne doar cîmpii și Regele Angliei și cei din câmpii".

Ștefan C.

Fosta Securitate activează sub un nume nou

Prelucrare după un articol semnat de **Boris Kalnoky**, apărut în **Die Welt**

Se știe că la 21 dec. 1989, dictatorul comunist al României a fost înlăturat. Sistemul totalitar păzit și asigurat de Securitate a fost - oficial - desființat.

"Securitatea a fost demobilizată la 3 ian. 1990. Parte din membrii ei s-au înscris cu zecile în Frontul Salvării Naționale sau în mai multe partide de așa-zisă opoziție. Simpatizanții "Reformiștilor" de la Moscova și cei din fracțiunea Ceaușescu au pătruns în nou întemeiatul Serviciu Român de Informații ce a luat ființă la începutul anului 1990. Șeful S.R.I., Virgil Măgureanu a făcut, de la început, o afirmație puțin

liniștitoare, personalul S.R.I. înseamnă - în prezent - 60% din foștii securiști. În continuare, Măgureanu a declarat că Securitatea ar fi avut numai 20.000 colaboratori în funcții înalte. Observatorii sunt de părere că Măgureanu voiește să protejeze pe vechii colegi.

În mai 1991, a izbucnit scandalul de la București. Ziariștii au publicat detalii referitoare la descoperirea de cantități ce umplu vagoane întregi de documente, în grabă și neglijent depozitate, care compromiteau fosta Securitate, în regiunea din apropierea localității Berevoești.

Printre ele, se află și protocolul de acuzare a dizidentului Andrei Pleșu, pe atunci ministru al Culturii. De asemenea erau incluse documente edificatoare referitoare la dedesubturile acțiunii de manipulare a minerilor contra Opoziției, în București.

Conform afirmațiilor lui Măgureanu, azi nu ar mai exista în S.R.I. decât foști "securiști" curați cu desăvârșire.

Dar, o scurtă plimbare prin Cluj-Napoca oferă o imagine ce contrazice afirmațiile lui Măgureanu. Foștii nomenclaturiști din timpul lui Ceaușescu se pot întâlni pretutindeni și se cheamă unul pe altul pe numele mic.

În final, fosta Securitate, după desființarea ei, s-a îmbunătățit, dar fracțiunile trăiesc - în continuare - sub forma organizată. Așa sunt printre alte partide de extrema dreaptă "Partidul România Mare" și cel al Unității Naționale.

Iar tehnocrații fostei Securități s-au angajat în parte - în politica economiei și în economia privată unde activează în afaceri mai mult sau mai puțin dubioase. Un exemplu îl constituie afacerea deșeurilor otrăvitoare de anul trecut, când doi foști securiști întemeind o firmă comercială nouă, au importat din Germania, deșeuri otrăvitoare. Dar și în organizarea economică domnesc corupția și fraudă.

Oamenii fostei Securități fac și acum ceea ce au făcut în trecut: asigură puterea regimului, cu toate mijloacele.

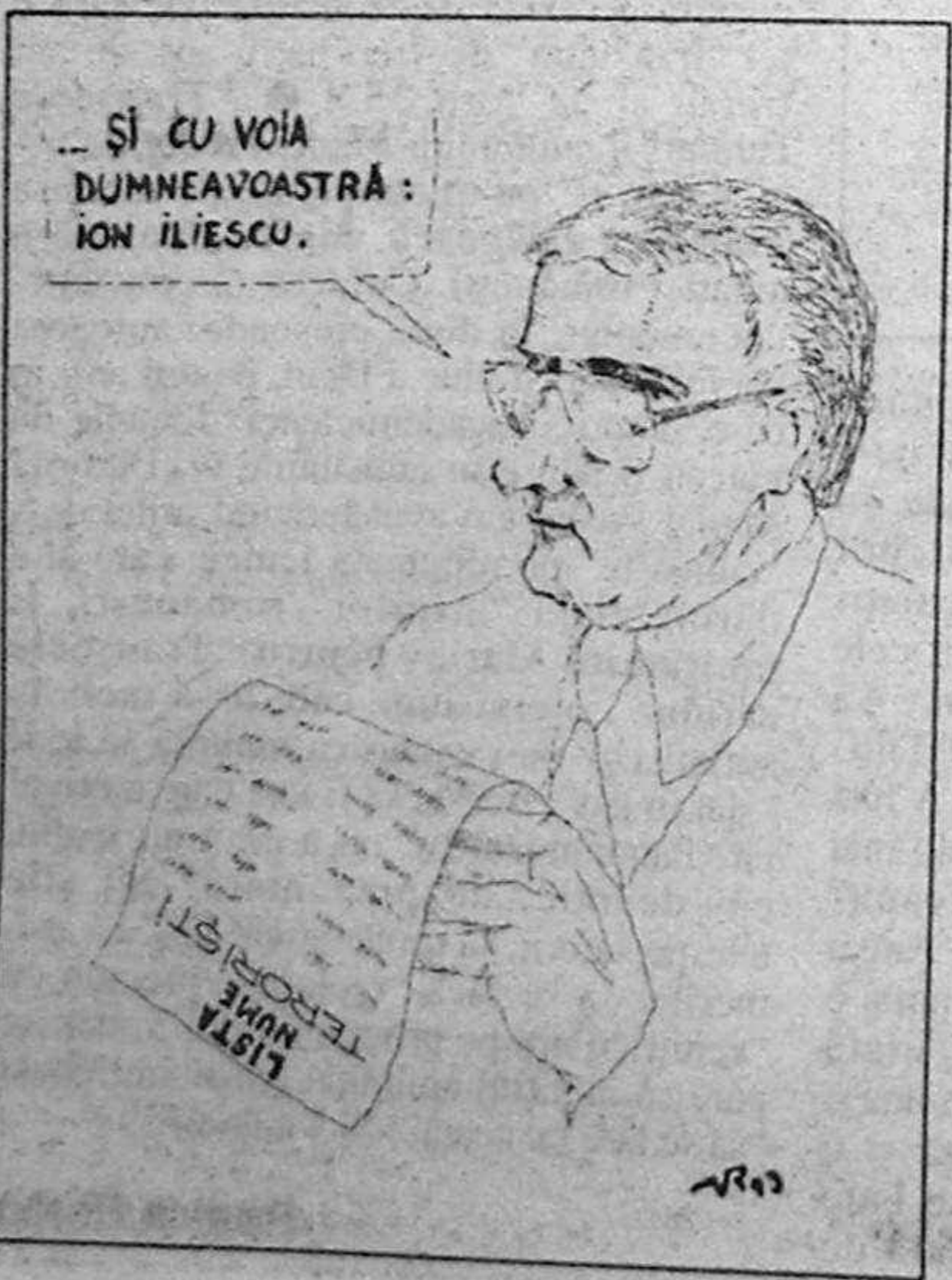
Dâmbovița nu-i Văltava, dar nici Iliescu, Havel

Președintele Cehiei a refuzat să-și dea consimțământul pentru condamnarea dizidentului (sau dizidenților) care a aruncat cu ouă asupra șefului statului acum câțiva timp. Parlamentul a condamnat gestul protestatar. Fostul dizident anticomunist (care a făcut vreo 5 ani în pușcăriile comuniste din Cehoslovacia pre-revoluționară) a motivat absolvirea dizidenților contra propriei sale persoane afirmând: "De multe ori, **șefii de state merită asemenea atenționări, pentru gafele politice proprii**".

Asta s-a întâmplat și s-a spus pe malurile Văltavei... Pe malurile Dâmboviței, când unul sau mai mulți cetățeni români și-au manifestat dezaprobarea față de președintele **Ion Dâmbovița!**

Iliescu, acesta a amenințat iar "gorilele" sale au ieșit prompt. Același președinte, Viena, a calificat presa românească de opoziție drept "mășurată" nu-i dă lui dreptate.

Dar una este Văltava și Dâmbovița!

ȘI CU VOIA DUMNEAVOASTRĂ: ION ILIESCU.

Centrale atomice

În fosta URSS, la vest de Urali există 14 centrale mari atomice, dintre care 7, de tipul celei de la Cernobil. Mai mult, CSI intenționează să construiască alte 30 centrale atomice.

În aceeași ordine de idei, Germania și Franța (ambele, lipsite aproape total de petrol pe teritoriul propriu) intenționează să construiască, în colaborare, o centrală atomică sigură, curată.

Ce se întâmplă cu tenisul românesc?

Săptămâna trecută tenisul românesc a fost adus în fața mass-media printr-o conferință de presă mai puțin obișnuită. Sau poate total neobișnuită, fiind organizată de părinții a doi jucători de vârf și de antrenorii lor. Interesul stărnit a fost deosebit. Pe măsura amănunțelor ce au fost dezvăluite. Unele din ele ne-au lăsat fără replică. Cum s-ar putea reacționa altfel când află că Federația Română de Tenis este singura care funcționează fără a avea un statut sau că Biroul Federal nu s-a întrunit anul acesta nici măcar o singură dată. Dar surprizele nu s-au oprit aici. Cele două vedete ale tenisului românesc - îi putem numi astfel pe **Dinu Pescariu** și **Cătălina Cristea** - întâmpină, ca și alți jucători, mari greutăți la obținerea vizelor pentru deplasări în străinătate. În această situație, dl **Pescariu tată** și, totodată, manager al lui **Dinu** - la fel cum este și dl **Ionel Cristea** pentru fiica sa, **Cătălina** - a propus Federației să plătească personal 70.000 lei lunar unei persoane care să se ocupe, în contul Federației, cu aceste probleme. Nu este ușor de crezut, dar a fost refuzat. Autorii refuzului nu numai că nu fac ei treaba aceasta, ce le-ar cădea de drept în obligații, dar au ajuns și la nenințări la adresa inițiatorului, atât al propunerii cât și al întâlnirii cu presa. La care au fost invitați și reprezentanții Federației. În loc de acceptare - care era și necesară și obligatorie - au răspuns cu

avertismentul unor "măsuri mai grave" (!?). Ajutorul material al Federației de tenis este ca și inexistent, în ciuda faptului că nu este lipsit de resurse și de venituri. În anul prezent, ele depășesc suma de 100.000 dolari, apropiindu-se de 200.000. S-a ajuns și la vânzarea wild card-urilor, unor jucători străini, în loc de a fi date gratuit - așa cum sunt primite - jucătorilor români, pentru a fi încurajați și sprijiniți. Iar banii rezultați nu prea se vede unde se duc, întrucât plecările personalului F.R.T. în străinătate nu le înghit pe toate. Cu restul ce se întâmplă? În cadrul unei discuții ample s-au făcut multe afirmații și s-au emis multe opinii. O concluzie ar fi aceea, că după 1989, la F.R.T. nu s-a schimbat nimic în afară de președinte. Ceea ce nu este de ajuns, pentru ca tenisul românesc să meargă înainte spre a recuceri pozițiile deținute cândva.

Cine a greșit și cine plătește?

Am fost - se pare - din păcate singurii care am avertizat, am și rugat chiar, Federația Română de Fotbal să nu programeze meciul România - Belgia pe terenul din Ghencea. Am făcut-o și verbal și prin intermediul publicației noastre, demonstrând ceea ce nu era nevoie să mai fie demonstrat. Toată lumea putea să realizeze că arena clubului Steaua este

Repetiția generală din meciul cu Israelul nu mai permitea nici cea mai mică indoială.

Încăpățânarea mărimilor din Bd. Poligrafiei a prevalat însă, atât bunului simț cât și rațiunii. S-a văzut ce s-a întâmplat și, prin urmare, toate ploconile în fața observatorului F.I.F.A. și orice alte mijloace de convingere nu au dat rezultate. F.R.F. este acționată în fața Comisiei de disciplină a forului suprem al fotbalului mondial, care va lua măsuri de sancționare. Cât de severe vor fi ele? Suspendarea terenului nu ar fi o pedeapsă prea greu de suportat. Dar mai este vorba și de o amendă consistentă. Cine o va plăti? Amenda se aplică Federației, dar ea aparține în întregime celor ce au determinat-o. S-ar putea spune că au și supralicitat-o, punând în vânzare un număr de bilete neîngădui de mare. Deci, nu federația, cât de înstărită ar fi ea, trebuie să plătească pentru vina unor îngâmfăți, ci, personal, cei ce poartă direct răspunderea, să acopere din buzunarul propriu - acesta le permite, fără probleme - amenda aplicată de F.I.F.A. pentru vina ce le aparține în exclusivitate. După cum am scris în încheierea ultimului nostru articol pe această temă: "și-au făcut-o cu mâna lor!"

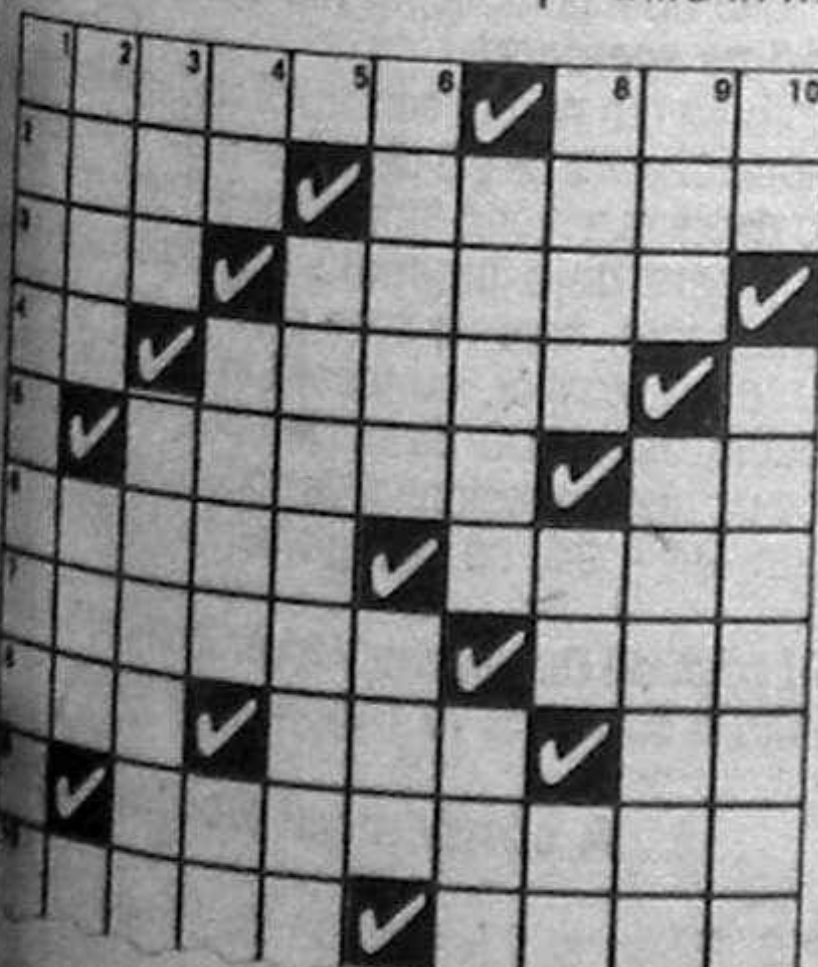
absolut improprie pentru găzduirea unui meci internațional de anvergură și cu afluența de public asigurată la maximum.

O ofensivă ce trebuie blocată

Se constată că Ministerul Tineretului și Sportului a declanșat o ofensivă de angajare spre a-și subordona toate organizațiile de tineret, respectiv toate federațiile pentru tineret din toată țara. Numai așa se explică dragostea bruscă manifestată față de ele, după ce o bună bucată de timp au fost lăsate în voia soartei. Acum li se promet bani și... un nou șalon de conducere (în spate, se zăresc cei trei trandafiri).

E toamnă iar

ORIZONTAL: 1) Zâna melopeelor, doamna cucurbitaceelor - Creangă arămie. 2) Grădina de zarzavat - Răceala toamnei. 3) Fruct de toamnă - Haina toamnei. 4) Perie! - Licoare de toamnă. 5) Iarbă scurtată - Penel. 6) Ultima recoltă de fân - Condiment de toamnă (pop.). 7) Pasăre migratoare de baltă - Orăsel în Somalia. 8) Aceea - Se înnoadă la cap - Intră în murături! 9) Conservate în stare nativă. 10) Aparte în felul lor - Vin vechi.

VERTICAL: 1) Cunoscut trubadur al toamnei. 2) Câine de vânătoare - Vâlcele (reg.). 3) Aur (pop.). - Oamenii ogoarelor. 4) Merel - Accent autumnal - Găurit în cap. 5) Bogățiile toamnei - Arbust de munte - Cartea cârților. 7) Localitate brașoveană - Automobil românesc. 8) Momeală pescărească - Jumătatea mea! - Bisat în final! 9) Siropi de rouă - Hambarele toamnei. 10) Fire de mărar - Cer de toamnă.

Dictionar: ATO, OGI.

Pulu Moiceanu

Din alergare...

Pe seama arbitrilor **Ion Crăciunescu** au circulat multe zvonuri contradictorii. Telegrama de presă îl anunțau că a fost suspendat de F.I.F.A. pe motivul că ar fi acordat prea multe cartonase (2 roșii și 6 galbene) în meciul Iran - Irak, desfășurat în turneul de la Doha (Qatar), pentru calificarea la C.M. '94. În timp ce, la fața locului, împințatul nu știa nimic și o și declara ca atare, apăreau alte amănunte: declarațiile lui **Vlădimir Koloskov**, comisar F.I.F.A. care întăreau șirea suspendării.

Lucrurile s-au lămurit până la urmă, în sensul că, departe de a fi sancționat, compatriotul nostru a fost obligat să arbitreze un meci decisiv pentru clasamentul grupei preliminare: Coreea de Sud - Coreea de Nord.

Se vede de la o postă că la mijloc nu este ceva curat. Dar cine și ce este în spate? Onorabilul comisar dorea să facă parte pentru un compatriot, arbitru la rândul lui, spre Lumea Nouă?

Toate televiziunile din lume plătesc pentru dreptul de a transmite manifestările sportive ce le interesează. TVR a reușit performanța de a întoarce lucrurile pe dos. Adică, să primească ea bani... pentru a transmite.

Fenomenul s-a petrecut cu ocazia lui Romanian Open Tennis când, pentru a transmite întrecerile din cadrul acestui turneu, magnatii din Calea Dorobanți au ciupit organizatorilor o nimica toată de **25 milioane lei**. Să adăugăm că, în plus, reclamele apărute pe post cu ocazia transmisiilor au adus alte sume, tot în buzunarele încăpătoare ale institutului TeVeRoc. Mai precizăm că în contractul încheiat se prevedea expres ca o anumită persoană de sex feminin, ziaristă, să nu apară în emisiune. Credeți că măcar această clauză a fost

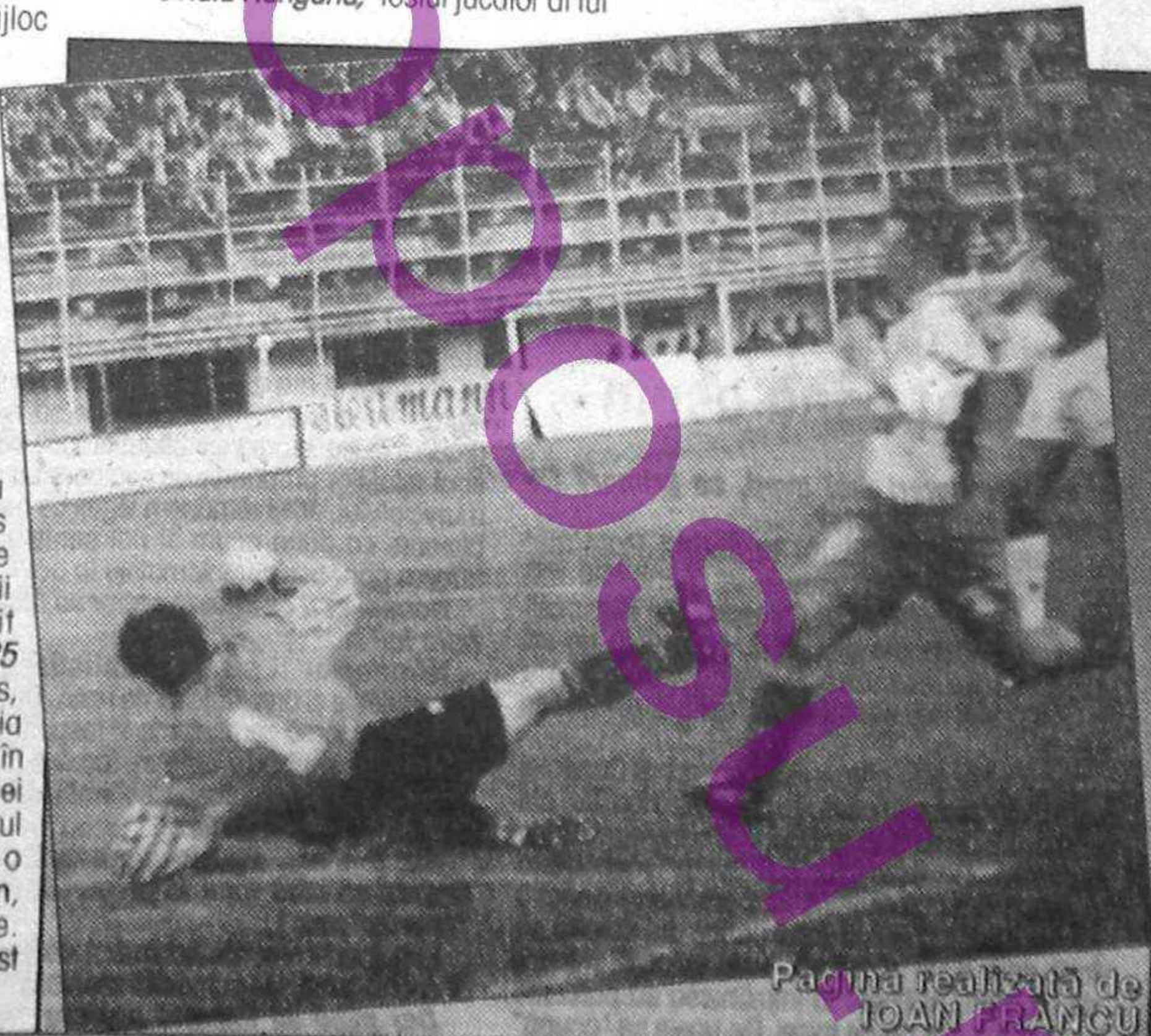
respectată? Nici vorbă. Pentru a-și arăta absoluta supremație, condiția a fost ignorată. Televiziunea a ținut să fie, și cu acest prilej, consecventă cu ea însăși, nelinând seama de nimic.

Militarii noștri au făcut o achiziție deosebită: revenirea lui **Lăcătuș** sub culorile care l-au consacrat. Dar asta a fost odată. Să nu uităm că Marius, nu mai are viteză dinainte și că la Oviedo n-a corespuns. Motiv pentru care sponșorii, ajunși în pragul retrogradării, au renunțat la serviciile sale. Noroc că la Steaua nu se poate pune problema retrogradării.

Dar nu mai e nici **Vall**.

Ovidiu Hanganu, fostul jucător al lui

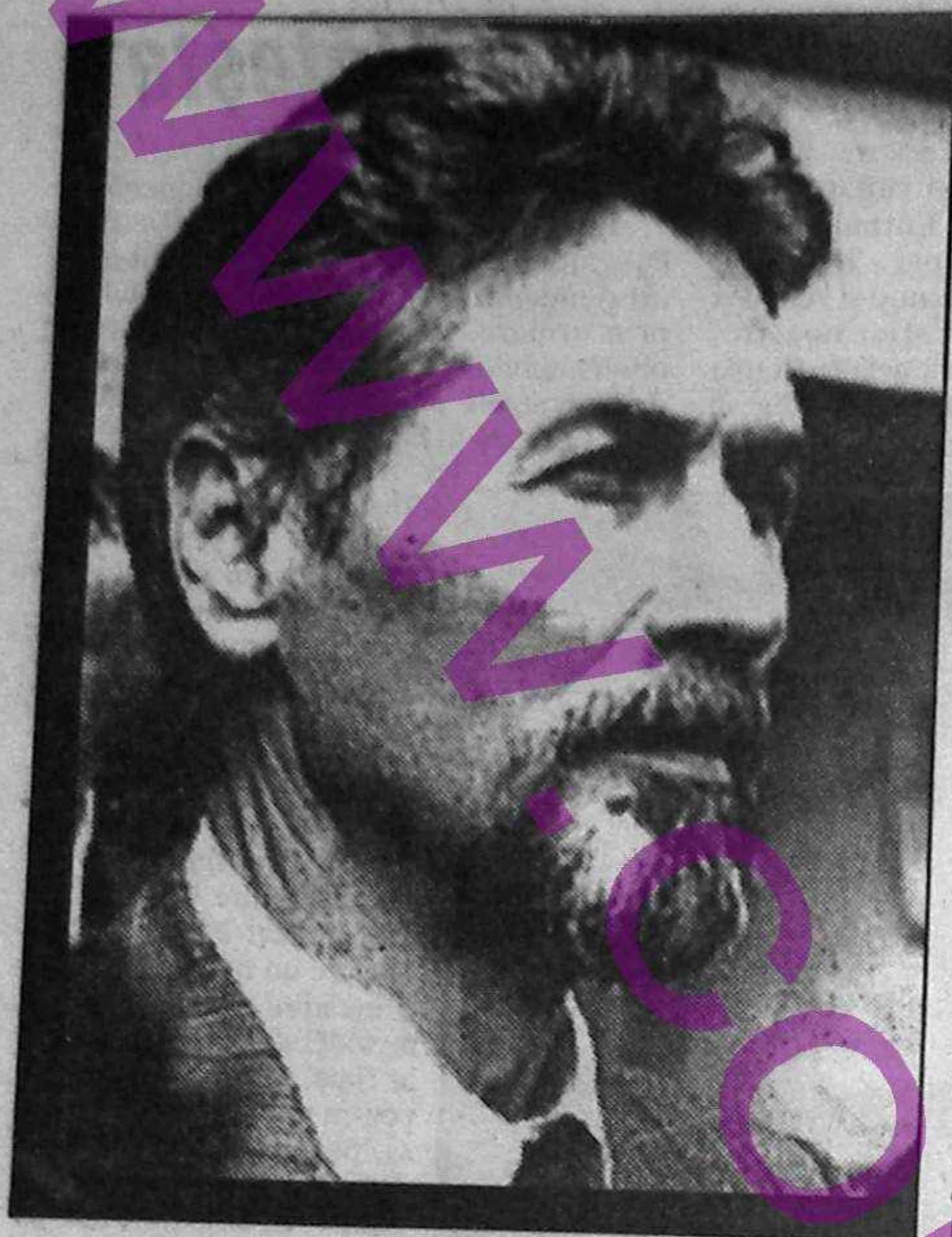
Dinamo, mai înainte al Corvinului, a fost, se știe, transferat la formația turcă **Samsunspor**. Unde se află ca antrenor și **Gigi Mulfescu**. Surprinzător, cu câteva zile în urmă, au sosit împreună la București. Motivele vizitei nu au fost prea clar exprimate de nici unul din cei doi. Au circulat însă aprecieri - din tabăra antrenorului, căci sunt două tabere - că s-ar fi îngrășat și că nu ar mai fi dorit de echipa turcă. Dezmintirea a apărut cu promptitudine din sursa cea mai autorizată a conducerii clubului, care a ținut să sublinieze că Hanganu este jucătorul lor și l-au chemat înapoi. Cel aflat în centrul acțiunii explică divergențele cu antrenorul compatriot, prin aceea că fostul jucător al Jiului i-a pretins o oarece cotă parte din ceea ce câștigă. Dacă vrea să mai joace. Tot așa i s-a întâmplat și lui Mulfescu când era jucător? Am mai auzit noi de asemenea apucături.

Pagina realizată de IOAN FRANCU

CETĂȚENI - ÎNTRE DISPERARE ȘI OPTIMISM

-interviu cu dl prof. univ. EMIL CONSTANTINESCU.

□ Cine deține date despre corupția din Universitate îl aștept să le sesizeze sub semnătură

Există corupție în Universitate?

Într-o universitate nu trebuie să existe nici umbră de corupție. Eu am afirmat de fiecare dată - orice persoană coruptă trebuie să părăsească Universitatea bucureșteană. Și acum am să fac un apel: **cine știe că există corupție în Universitatea din București, să mi-o adreseze în scris, sub semnătură și să dovedească acest lucru.** Până acum, doi directori administrativi au fost nevoiți să plece din cauza acuzațiilor ce li s-au adus.

Cred că aveți informații despre corupția care a cuprins instituțiile de învățământ superior din țară, în special pe cele tehnice: cumpărarea examenelor, mai ales de către studenții arabi, acordarea cu mare ușurință a notelor de trecere la examene, întrucât profesorii se tem că, având repetenți, au mai puțini studenți în anul superior, mai ales în această penurie de candidați la învățământul superior tehnic. Astfel, uneori, la examene, studenții copiază în masă, alții nu mai fac nici măcar acest minim efort...

Acuzațiile acestea sunt, într-adevăr, foarte grave. Oricare cerc vicios trebuie spart de undeva. Deci, pe cei care dețin astfel de date îi aștept să le sesizeze sub semnătură.

Aceste probleme rămân în sarcina fiecărui rector și a Ministerului Învățământului. Ele vor fi abordate frontal atunci când prin Legea Învățământului se va rezolva și o problemă legislativă importantă - sancțiunile care permit înlăturarea din învățământ.

Da, și s-ar putea intra într-o zonă tot atât

de alunecoasă precum cea a corupției.

Zona este alunecoasă atâta timp cât în România nu se vor găsi oameni dispuși să-și asume răspunderea. Eu, în Universitatea București, asigur protecție oricărui student care deține astfel de dovezi.

□ Într-o democrație, oamenii politici pot fi schimbați

Dle profesor, să revenim la politică. Tot mai mulți români gândesc că întreaga noastră clasă politică nu excelează decât prin sterilitate, mârșăvie, demagogie, somnolență, oscilând sistematic între tembelism și inteligență machiavelică, fiind în ultimă instanță doar forma palpabilă a unei pedepse divine date încă o dată poporului român. Se mai poate salva această imagine pe care clasa politică românească a dobândit-o după dec. '89?

Imaginea pe care ați prezentat-o este terifiantă. Dacă ar fi chiar așa, nu ne-ar rămâne decât să părăsim țara. Din păcate, mulți tineri gândesc așa. Și foarte mulți oameni care trăiesc cu greu viața lor de zi cu zi sunt disperați. Această imagine, în parte reală, a fost și indusă cu foarte mult profesionalism, ca încă o tristă victorie împotriva poporului român, de către actuala putere, care vrea să zdruncine încrederea cetățenilor în tot ceea ce înseamnă democrație. Și atunci cine să ne conducă? Cei care ne-au condus și până acum! Există oameni cum ați spus dv., poate chiar sub cupola Convenției, nu știu, nu am date, dar într-o democrație astfel de oameni pot fi schimbați, societatea se poate schimba mereu și nu este la discreția unui clan familial, cum a fost ieri, sau de interese, cum este acum. Se dorește să se excludă interesul oamenilor pentru a-și alege reprezentanți, pentru a se putea concentra puterea în mâinile unui clan bine organizat. Oamenii însă trebuie să-și asume condiția de cetățean, iată ce zicea Kant: **"Dacă te consideri un vierme, să nu te plângi când ești strivit"**. Și în momentul când îți asumi această condiție ai dreptul să ceri, ai nu numai îndatoriri, ai și drepturi, ai dreptul

de a alege pe cei care vrei să te conducă pe care îi poți schimba dacă nu ai încredere în ei. Inșă, eu am încredere în electoratul românesc.

□ U.D.M.R.-ul a permis mutarea conflictelor, cu baze istorice și etnice din stradă în Parlament

Cu tot memorandumul U.D.M.R. România a intrat în Consiliul European. U.D.M.R.-ul o "sulă" în coasta Convenției ca să folosim o formulă devenită cunoscută...

Da, a fost o problemă reală acest memorandum, lansat în afara Convenției, în fața noastră. Noi am aflat din presă că lumea U.D.M.R.-ul nu este un partid bază doctrinară, ci partidul întregii minorități maghiare. De aceea, el conține de la început miștii maghiari, la moderații maghiari spate populația maghiară care de fapt este interesată de astfel de lucruri, de zi cu zi. Practic, ca în orice negocieri politice, ei au prezentat cereri maximale și au obținut o limită administrativă. Suntem de acord cu o discriminare pe a minorității maghiare, fiindcă ei au drepturi individuale egale pentru toți cetățenii României. Totuși, nu putem procesul expulzării U.D.M.R.-ului. Ce s-ar fi plat dacă nu ar fi existat U.D.M.R., clar că s-ar fi repetat momentul Tg. Mureș și ar fi apărut pericolul creării unei minorități europene în România. Or, U.D.M.R. a permis mutarea conflictelor cu bucurie și a celor de interese actuale, din viața parlamentară, unde lucrurile se discută. România este azi o zonă de litate a conflictelor etnice, acesta a fost unul principal al admiterii țării în Consiliul European. Convenția Democrată și-a rolul de tampon între extremismul românesc și cel maghiar. În momentul în care U.D.M.R.-ului ar știrbi interesele, am deveni cei mai înfocați dușmani ai

Iulian Pi

□ Universitatea trebuie să fie în afara disputelor politice de partid

Dle profesor, în perioada interbelică, Universitatea a fost un centru puternic al curentelor de extremă dreaptă. Care este poziția dv. de rector față de scindarea politică a studenților?

Da, a existat un curent de extremă dreaptă, atât la nivelul profesorilor, cât și la nivelul studenților. Dar, în același timp, o mare parte dintre ei au rămas fideli țelurilor Universității - un for de știință, de cercetare, de educație. Cu toate momentele grele prin care a trecut, Universitatea bucureșteană a reușit permanent să păstreze această continuitate de valoare, fapt care îi asigură un loc unic în istoria culturii românești și în istoria României în general. Eu, ca rector, spun clar și răspicat: **Universitatea trebuie să fie în afara disputelor politice de partid.** Îndrăznesc să afirm că din dec. '89 până acum nu au existat în Senatul Universității București considerente de natură politică în promovarea corpului profesoral și al organelor de conducere. Hotărârile s-au luat doar prin prisma valorii.

...În toamnă... spre mileniul trei

(continuare din pag. 8)

○ Legați de mâini și de picioare ca și până acum

Ce alte dureri mai aveți, ca primar? Ce pledici vă stau în cale?

Însuși statutul nostru în cadrul Primăriei municipale, care nu este bine definit. Să mă explic: un consiliu local de sector din București are mult diminuate atribuțiile, chiar față de un consiliu de comună. Relația noastră de subordonare față de Primăria Capitalei este foarte clară!

Deși atribuțiile primarului general al Capitalei sunt doar cu trei mai multe decât ale noastre, ale primarilor de sector, noi nu avem mijloace să le realizăm. De exemplu: noi avem Gospodăria comunală în atribuțiuni, dar sârmana noastră Administrație a domeniului public are dreptul să facă doar niște cârșăceli, niște reparații minore de drumuri; ADP are în întreținerea sa parcurile sectorului, dar nu pe toate. De unele se "ocupă"

Capitala. Acelasi ADP răspunde și de curățenia orașului, dar nu are utilaje. Le "închiriază" de la Regia de salubritate, care este a Capitalei. Și exemple as mai putea da. Consilierii și primarii am fost aleși și avem răspundere față de alegătorii noștri. Dar în condițiile în care funcționăm la ora actuală, noi nu avem mijloace legale de acțiune. Este necesar să se freacă grabnic la legiferarea statutului orașului București și al relațiilor primarilor de sectoare cu primăria municipiului. Alfel rămânem legați de mâini și de picioare ca până acum și noi suntem cei care tragem ponoasele: reclamațiile la noi curg.

Normal ar fi ca fiecare sector să răspundă de fella lui! Nu?

Normal ar fi să se stabilească odată, răspunderile și drepturile ce ne revin. Ca să putem acționa cu toată competența și responsabilitatea! Ce-i drept, sunt pași care se fac... dar adevărul este că e foarte greu să schimbi ceva care a funcționat hipercentralizat.

Da, e greu... democrația noastră originală preferă să aibă totul la grămadă. Nu-i place "împrăștierea"...

Este foarte greu de schimbat sistemul acesta al centralizării, de schimbat mentalitatea... **Dar până să împartă puterea "feliile" de**

responsabilitate Primăriei Capitalei și primărilor de sector (nici nu mai pun la socoteală că peste toți șade "trandafiriul Prefectul) aș dori să ne întoarcem în toamnă bine cumpănită spre iarnă: căldură nu vom avea, că ne amenință "gigacaloria", gazele, altă belea, își vor reduce preslunea, mâncare vom avea, cât ne va ține punga, dar cu apa cum vom sta? Dacă nu va veni un "zal" salvator, ca anul trecut, pe cine vom da vina? Poate pe secetă?

○ Speranțe pentru mileniul trei

Noi am cerut un buget minim, pentru a ieși cu fața cât de cât curată. Primăria sectorului 2 a primit doar 54% din cât a solicitat! Ne-a ajuns cât ne-a ajuns! Sectorul însă beneficiază pe căi indirecte, de anumite cheltuieli bugetare. De pildă, în problema apei. Există lucrări care ar fi trebuit începute puternic în acest domeniu. Dar bugetul s-a votat în iulie, deci... Sunt amenajări importante în sectorul 2 care vor îmbunătăți

distribuția apei potabile, în viitor! **Dați-ne speranțe!**

Lucrarea din nordul sectorului unde este un mare rezervor de 55 de mii de metri cubi de apă, vorba despre rezervorul-tampon de la Petrești, acolo, este deja începută o magistrală de aprovizionare, care va trece prin Teiș, la Lizeanu, Mosilor, cu racord în sectorul nostru. Conductă de 1 000 de milimetri prin care aduce un aport substanțial de apă. Sperăm ca prin '94 - '95, să se reglementeze și distribuția apei.

Să vă audă Dumnezeu! Măcar în miez de noapte să pășim curajul. Și la propriu și la figurat!

A consemnat Rodica

P.S. Firec ar fi fost ca un asemenea memorandum să consemneze alte două probleme actuale: dughenizarea și corupția. Măcar reporterul nu și-a dat seama că în reportofonului erau pe sfârșite, înregistrările total ininteligibile. Cu permisiunea dl. rector primar Paul Popov, vom relua discuția despre aceste teme într-un alt interviu. Să vă auză atunci să beneficiem de nouăți de